

Komorní listy

časopis soudních exekutorů

září 2010

čtvrté číslo

vydává
Exekutorská komora
České republiky

» Musí existovat vstřícnost a otevřenost exekutorských úřadů «
(rozhovor s ministrem spravedlnosti JUDr. Jiřím Pospíšilem)

» **Kárná odpovědnost exekutora** «
(vývoj právní úpravy a přehled judikatury)

NEMOVITOST V ZAHRANIČÍ RADOST I INVESTICE

ŠPANĚLSKO

Ev. č. **SPK 012**, cena **290 000 EUR**.

Řadový dům 3+1 v Calpe s překrásným výhledem na moře, 2 koupelny, salon s jídelnou, kompletně vybavená kuchyně, terasy.

ŠPANĚLSKO

Ev. č. **SPK023**, cena **625 000 EUR**.

Krásná, moderní vila 5+1 v Calpe, blízko centra a pláže, s výhledem na moře, pozemek 600 m², vlastní bazén, upravená zahrada.

BULHARSKO

HERMES APARTMENTS – náš vlastní developerský projekt, apartmány přímo u moře, ceny od **1100 EUR** za m²
info na: www.hermesapartments.cz

CHORVATSKO

Ev. č. **CHFAM1**, cena **367 770 EUR**.

Nádherná kamenná vila 5+kk v Pule, s výhledy na moře, postavená v adriatickém stylu, s krbem v obývací kójně, s pěkně udržovanou zahradou a bazénem.

CHORVATSKO

Ev. č. **CHT 006**, cena **1 200 000 EUR**

Nádherná, luxusní vila v tradičním dalmatském stylu, u moře u Zadaru, s bazénem, saunou a jacuzzi, s krásnými výhledy na moře a borovicový les.

RAKOUSKO

Ev. č. **RAK 011**, cena od **359 400 EUR**

Exkluzivní apartmán 3+kk s hotelovým servisem v nejlepším rakouském projektu od architekta Mattheo Thun nabízí celoroční využití lyžařům i turistům.

ŘECKO

Ev. č. **OTT 314**, cena **275 000 EUR**.

Krásný dům 3+kk v první linii, Kassandra, Chalkidiki. Projekt domů s trad. archiit. výrazem, s nádherným výhledem na moře a hory.

ŘECKO

Ev. č. **RKC 008**, cena **256 400 EUR**.

Polovina dvojdomku s bazénem, s prostornou terasou a zahrádkou, přímo na břehu moře v Maleme, cca 20 km od Chanie, Kréta.

USA – FLORIDA

Ev. č. **FLSS 004**, cena **429 000 USD**.

Výjimečná nabídka 4ložnicového domu, s přístupem do Mexického zálivu (po slaném kanálu), s bazénem, v Cape Coral, Florida, západní pobřeží.

Naším cílem není pouze prodávat nemovitosti, ale radit našim klientům, jakým nejlepším způsobem investovat do nemovitostí v zahraničí.
S využitím našich zkušeností a zkušeností našich nejlepších místních partnerů jsme připraveni Vám kdykoliv pomoci.

Ing. Martin Pinl
jednatel

ALEXANDRIA REAL s.r.o.
Vodičkova 25, Praha 1, tel. +420 222 512 996
GSM +420 606 686 912, info@alexandriareal.cz

více než 300 domů a apartmánů na
www.alexandriareal.cz

alexandria
REAL

Rok časopisu

Je to již rok, co vyšel vůbec první odborný časopis soudních exekutorů. Komorní listy se po obsahové stránce za tuto dobu stabilizovaly a okruh jejich odběratelů se neustále s každým vydaným číslem rozšiřuje.

V prvním čísle jsem Vás na tomto místě přesvědčoval o potřebě takového periodika a nabízel Vám na jeho stránkách prostor pro Vaše příspěvky. Proto bych rád poděkoval všem dosavadním přispěvatelům, kterým nebyla myšlenka odborného časopisu cizí, a také všem inzerentům, bez jejichž důvěry by se časopis nemohl dále rozvíjet a být bezplatně distribuován mezi ostatní právnícké profese.

Nyní je na čase, aby se náš časopis tvářil zase o něco dospěleji, a proto jsme zapracovali na jeho vizuálním pojetí. Zároveň poprvé přinášíme samostatnou přílohu Komorních listů v podobě přehledu judikatury ve věcech kárné odpovědnosti soudních exekutorů. Věřím, že takto sestavený přehled rozhodovací činnosti Exekutorské komory přispěje ke zvýšení právního povědomí o pravomocích soudního exekutora a jejich zákonných mezích, ale i k částečnému útlumu stížností vycházejících jen z neznalosti postupu v exekučním řízení, o kterých referuje článek zabývající se stížnostní agendou.

Na tomto místě se sluší ocenit kolektivní kompilační práci Oddělení dokumentace a analytiky Nejvyššího správního soudu a poděkovat za souhlas s jejím zveřejněním.

David Hozman,
šéfredaktor

Ohlédnutí do budoucnosti 2

články

Peripetie vývoje právní úpravy kárného řízení ve věcech soudních exekutorů 3
Zamyšlení nad současnou právní úpravou kárné odpovědnosti soudních exekutorů, exekutorských kandidátů a exekutorských koncipientů 5
Stížnostní agenda aneb okénko do kanceláře právníků Exekutorské komory 7
Psychologie komunikace v náročných situacích 9
Průmyslové vlastnictví a exekuční řízení 11

rozhovory

Musí existovat vstřícnost a otevřenost exekutorských úřadů 14
 (rozhovor s ministrem spravedlnosti JUDr. Jiřím Pospíšilem)
Spolupráce se zlepšila, stále je však co řešit 17
 (rozhovor s předsedou Českého úřadu zeměměřického a katastrálního Ing. Karlem Večeře)
Kontakt s klienty poraden nám přináší důležitou zpětnou vazbu 19
 (roční bilance poraden očima JUDr. Ingrid Švecové, členky Prezidia EKČR)

reflexe

Lidé chtějí s exekutorem hovořit 20

mezi námi

Představení nových soudních exekutorů 21

metodika

Výměna dat s ČSSZ 28

zprávy z Komory

Dědečku, ti nejsou naši... 29
 (zamyšlení nad současnou koncepcí výběru nových soudních exekutorů)
Zpráva z mezinárodní konference 30
 (Sankt-Petersburg, Ruská Federace)
Exekutorské zkoušky na vlastní kůži 31
Změny v parametrech profesního pojištění 32

Ohlédnutí do budoucnosti

JUDr. Jana Tvrdková,
prezidentka Exekutorské komory České republiky

Před rokem, kdy jsme připravovali nulté číslo našeho časopisu, jsem se na tomto místě zamýšlela nad minulostí soudních exekutorů, nad všemi promarněnými šancemi a zároveň jsem se snažila pro sebe i pro vás najít a pojmenovat nějakou naději ve vývoji našeho stavu a naší činnosti do budoucna.

Ohlédnutí za uplynulým rokem je mi příjemné.

Sice to byl rok snad jeden z nejtěžších, kdy jsme se vypořádávali s nárůstem agendy v důsledku střední novely exekučního řádu, se zaváděním datových schránek a konverzí dokumentů, se vzrůstajícím nápadem a klesající vymožitelností, s přiměřeností v provádění exekucí, se zápisy a výmazy zástavních práv..., ale všechno jsme to nějak zvládli.

Nadto jsme rozjeli bezplatné poradny, Portál dražeb, vlastními silami vydáváme časopis, o který je zájem i vně našeho stavu, CEE již neprodělává, jsme všichni pojištěni (a už ani nevíme, že nějaký problém s pojištěním byl), máme spoustu nových komisí, ve kterých se nezištně angažují mnozí z vás, média už nás občas zmiňují i jinak, než negativně. Ustáli jsme i snahy bývalé ministryně spravedlnosti snížit náš tarif.

Chci vám proto poděkovat.

Především vám, kteří jste aktivně přispěli ke všemu, co se v rámci naší komory dělo, ale i vám, kteří jste třeba nebyli tak aktivní, ale snahu ostatních jste nebojkotovali, všem vám, kteří jste své frustrace nepřenašeli na ostatní, vám, kteří jste normálně pracovali a bez excesů zvládali všechno, co se na nás v uplynulém roce naválilo. Je vás takových totiž většina, a i když práce v čele komory soudních exekutorů vůbec není lehká, stojí za to pro vás všechny ji dělat.

Před rokem jsem na tomto místě psala, doslova cituji: „Jsem přesvědčena, že vývoj v oblasti výkonů rozhodnutí směřuje ke zrušení dvoukolejnosti, a to jednak z důvodu neefektivit soudních výkonů rozhodnutí a za druhé z důvodu dalších nutných úsporných opatření v justici. Je i v našem zájmu, aby k tomu došlo. A dojde k tomu tím dříve, čím dříve přesvědčíme veřejnost, odbornou veřejnost, ale především politiky, že jsme na to odborně, personálně i morálně připraveni.“

Dnes je zrušení dvoukolejnosti jedním z předních bodů akčního plánu nového ministra spravedlnosti a já jsem ráda, že jsme nepromarnili tuto šanci. Že jsme tady, připraveni odborně, personálně i morálně, převzít další část pravomocí státu.

Je nasnadě, že nám to přinese spoustu dalších problémů, které si dnes ještě ani nedovedeme představit. Zrovna tak je jasné, že se zase ozvou někteří naši kolegové a budou volat pro všelijakých, hlavně finančních, kompenzacích a poukazovat na všechna negativa s tímto krokem spojená. Je docela předvídatelné, kteří kolegové to budou. Stejně tak je předvídatelné, že ve finanční situaci, v jaké se nachází justice, ale i celé národní hospodářství, se žádných výrazných kompenzací nedočkáme. Přesto věřím, že většina soudních exekutorů přijme s pochopením toto břemeno, které nás čeká, a eventuelní výhody z toho plynoucí přijme s povděkem, v tichosti a neokázale. Zaručená práce pro všechny na další období, myslím, není v dnešní době špatnou perspektivou.

Další změnou, která nás v rámci obřemenění justice nejspíš nemine, je zrušení nařizování exekucí soudy. Ano, přinese nám to další nárůst agendy a zejména velkou odpovědnost. Ale odpadne nekonečná a neefektivní komunikace se soudy při nařizování exekucí a vyznačování právních mocí, řízení se podstatně zrychlí a zlevní, eliminují se finanční dopady zpoplatnění odesílání datových zpráv. Kdo bude chtít, nepochybně najde v tomto záměru samé nevýhody. Věřím však, že většina profesionálně zdatných kolegů si bude vědět rady, jak se s touto novou agendou vypořádat, a dokonce ji bude vnímat pozitivně.

V kontextu avizovaných změn, které čekají ostatní právnické profese, ať je to snižování platů soudců a státních zástupců, zvýšení počtu notářů, snížení advokátního tarifu v zastoupeních ex offo, narůstající počet insolvenčních správců apod., jsou totiž změny, které čekají náš stav, veskrze pozitivní.

Mám-li si tedy představit svoji, naši budoucnost, nebojím se a hledím do ní s optimismem. Věřím, že náš stav je dnes zkonsolidovaný, schopný pružně reagovat na všechny legislativní změny i potřeby justice, vychovávat vlastní odborný aparát, a v neposlední řadě i schopný si demokraticky a kultivovaně řešit své vnitrostátní záležitosti.

Za to všechno vám všem, vážení kolegové, děkuji.

Peripetie vývoje právní úpravy kárného řízení ve věcech soudních exekutorů

Mgr. Aleš Roztočil, LL.M.,

autor je pověřeným vedoucím Oddělení dokumentace a analytiky Nejvyššího správního soudu

Byl jsem redakcí Komorních listů požádán o krátký příspěvek, který by byl otištěn v souvislosti s přehledem aplikační praxe Exekutorské komory ČR v kárných věcech podle dnes již předminulé právní úpravy. Přehled rozhodnutí Komory zpracovalo oddělení dokumentace a analytiky Nejvyššího správního soudu pro potřeby senátů tohoto soudu, které byly pozdějšími předpisy nově obdařeny pravomocí rozhodovat v těchto věcech. Rozhodnutí orgánů Komory tak byla ve standardizované podobě právních vět s připojeným úplným zněním rozhodnutí zařazena do interní databáze rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, aby tak mohla být v případě potřeby snadno dohledána a využita kárnými senáty. V této souvislosti se mi zdálo užitečné shrnout pro čtenáře Komorních listů poněkud nepřehledné peripetie vývoje právní úpravy kárného řízení ve věcech exekutorů v nedávné době a informovat je o aktuální situaci v této oblasti.

Podle zákona č. 120/2001 Sb. (exekuční řád) ve znění účinném až do 25.6.2009, tj. do účinnosti zákona č. 183/2009 Sb., bylo kárné řízení ve věcech soudních exekutorů a exekutorských kandidátů svěřeno do pravomoci Exekutorské komory ČR. Kárné řízení bylo dvojinstanční: v první instanci rozhodoval kárný senát složený ze dvou exekutorů a jednoho soudce, o odvolání proti rozhodnutí kárného senátu pak rozhodovalo prezidium Komory. Proti rozhodnutí prezidia o vině a trestu ve věci kárného provinění pak byla přípustná správní žaloba. Za více než osm let účinnosti této úpravy bylo zahájeno celkem 151 kárných řízení, z nich 83 bylo k 25.6.2009 pravomocně skončeno.

Dne 26.6.2009 pak nabyl účinnosti zákon č. 183/2009 Sb., který znamenal převrat v právní úpravě kárného řízení. Pravomoc rozhodovat o kárných proviněních exekutorů a jejich kandidátů byla odňata Komoře a svěřena kárným senátům Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců (tato kárná pravomoc byla navíc ještě nově rozšířena na exekutorské koncipienty, kteří dosud kárnou odpovědnost neměli). Kárné senáty Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců jsou složeny ze čtyř soudců (po jednom soudci Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu a dva soudci nižších soudů) a ze dvou přisedících

(jeden advokát a jeden přisedící vylosovaný z osob navržených děkany právnických fakult¹). Kárná řízení vedená podle této úpravy jsou tedy rozhodována kárnými senáty, v nichž nemají soudní exekutoři žádné zastoupení a naopak jsou zde zastoupeni zástupci jiných právnických povolání než exekutorů. Pro kárné řízení před kárnými senáty Nejvyššího správního soudu zákon předepisoval „obdobné“ použití zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců. Podle přechodných ustanovení zákona č. 183/2009 Sb. navíc kárné senáty Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců převzaly od Komory i pravomocně neskončená kárná řízení zahájená podle dosavadních předpisů. Nejvyšší správní soud tak od Komory převzal celkem 68 věcí.

Nejvyšší správní soud posléze tato řízení ve věcech převzatých od Exekutorské komory přerušil a předložil Ústavnímu soudu dva návrhy na zrušení přechodných ustanovení zákona č. 183/2009 Sb. s tím, že má za to, že přechodná ustanovení zákona jsou v rozporu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (řízení vedená u Ústavního soudu pod sp. zn. Pl. ÚS 39/09² a Pl. ÚS 38/09). Jako důvod protiústavnosti, jejíž vyslovení se Nejvyšší správní soud domáhá, jsou uvedeny především nestandardní legislativní procedura³ a to, že přechodná ustanovení, ačkoli jsou předpisem procesního charakteru, představují nepřipustnou retroaktivitu, neboť procesním úkonům účastníků učiněným v řízení vedeném Komorou stanoví nový obsah, který účastník nemohl předvídat. Typicky tak obviněný, který podal odvolání proti rozhodnutí kárného senátu Komory (a domáhal se tak odvolacího řízení vedeného před Prezidiem podle procesních předpisů Komory, včetně zásady zákazu reformace in peius) způsobil ve smyslu napadených přechodných ustanovení zákona č. 183/2009 Sb. zahájení řízení vedené podle zcela odlišných předpisů před zcela jiným tělesem, které věc podle zákona má rozhodnout znovu bez ohledu na výsledky řízení před orgány Komory.

Podle právní úpravy ve znění zákona č. 183/2009 Sb. byla (kromě věcí převzatých od Komory) u Nejvyššího správního soudu nově zahájena celkem čtyři kárná řízení ve věcech soudních

¹ Konkrétní aktuální složení kárných senátů 11 a 13 lze nalézt v rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu na rok 2010 na www.nssoud.cz.

² Toto řízení bylo Ústavním soudem posléze z procesních důvodů zastaveno, neboť soud shledal, že jde o totožnou věc jako v řízení vedeném pod sp. zn. Pl. ÚS 38/09.

³ Návrh zákona č. 183/2009 Sb. byl bez předepsaného připomínkového řízení sněmovně předložen dne 14. 4. 2009 a již 29. 4. 2009 byl v jediném čtení schválen ve zrychleném řízení dle § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny PČR, aniž by dle názoru Nejvyššího správního soudu k tomu byl dán legitimní důvod.

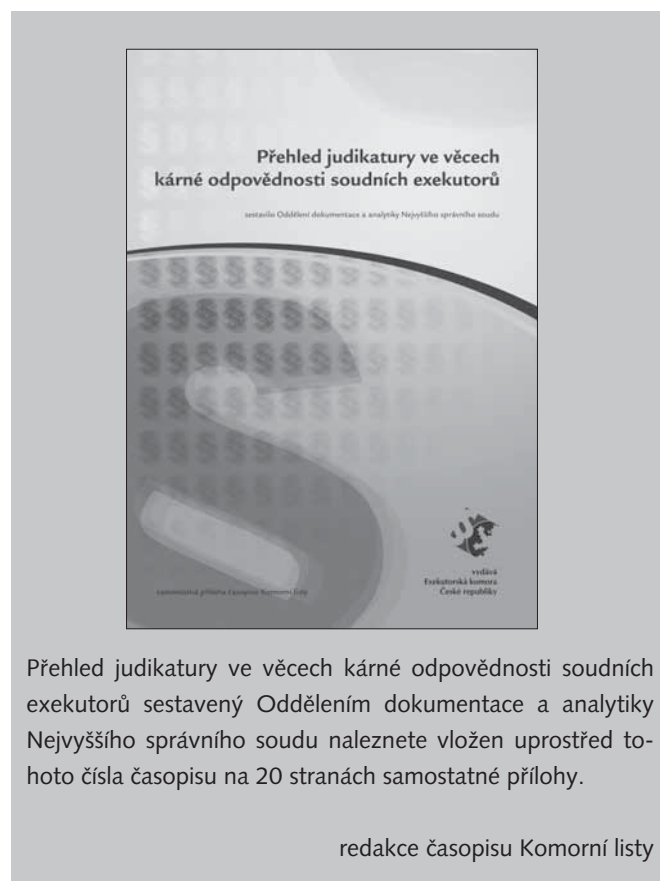
exekutorů, všechna na návrh ministryně spravedlnosti. Z řízení vedených kárnými senáty Nejvyššího správního soudu ve věcech soudců proti soudním exekutorům podle zákona č. 183/2009 Sb. bylo⁴ 65 řízení přerušeno do rozhodnutí Ústavního soudu o zrušení přechodných ustanovení zákona, čtyři řízení byla zastavena, ve dvou případech bylo řízení skončeno výrokem o uznání viny a jedna věc dosud není skončena.

Dne 1.11.2009 nabyl účinnosti zákon č. 286/2009 Sb., který znovu změnil právní úpravu kárného řízení ve věcech soudních exekutorů. Zákon počítá s ustavením zvláštních kárných senátů pro řízení ve věcech soudních exekutorů opět u Nejvyššího správního soudu. Tyto senáty jsou složeny z předsedy (soudce Nejvyššího správního soudu), jeho zástupce (soudce Nejvyššího soudu) a čtyř přísedících (dvou soudních exekutorů, jednoho advokáta a jednoho přísedícího navrženého děkanem právnické fakulty). Pravomoc rozhodovat o kárných proviněních exekutorských kandidátů a koncipientů se vrátila Komoře. Nová právní úprava se vztahuje pouze na řízení zahájená po 1.11.2009, na řízení zahájená před tímto datem se použije dosavadní úprava (tj. dle zákona č. 183/2009 Sb.). Zákon 286/2009 Sb. v čl. XI. bod 2. stanovil, že kárné senáty pro řízení ve věcech soudních exekutorů měly být ustaveny ve lhůtě do 5 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. do 1.4.2010. Dne 10.2.2010 byli vylosováni členové kárných senátů a jejich náhradníci⁵. Vylosování přísedících složili předepsaný slib dne 17.3.2010, čímž bylo ustavení kárných senátů dovršeno a senáty mohly začít svou činnost. Od tohoto dne také začíná běžet pětileté funkční období kárných senátů.

Zatímco hmotněprávní úprava (vymezení kárného provinění a kárných opatření) je obsažena v exekučním řádu (§ 116 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů), procesní úprava je obsažena (s výjimkou lhůt a vymezení osob oprávněných podat kárnou žalobu, které jsou stanoveny rovněž exekučním řádem) v zákoně č. 7/2002 Sb., který byl při této příležitosti zákonem č. 286/2009 Sb. přejmenován na zákon „o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“.

Podle nové právní úpravy (zákon č. 286/2009 Sb.) bylo za celý rok účinnosti tohoto předpisu zahájeno celkem 12 kárných řízení proti soudním exekutorům. Deset kárných žalob bylo podáno ministrem spravedlnosti, dvě řízení byla zahájena na návrh předsedy okresního soudu. Z těchto nově zahájených řízení bylo dosud skončeno pouze jediné, a to výrokem o zproštění viny.⁶

Lze konstatovat, že vývoj právní úpravy kárného řízení ve věcech soudních exekutorů zaznamenal v průběhu jediného roku (2009) překotný a poněkud nepochopitelný vývoj a prošel celkem třemi modely. Zejména zákon č. 183/2009 (tzv. sankční novela exekučního řádu) vskutku nepatří k předpisům, které by si naše zákonodárné sbory mohly dát „za rámeček“. Vedle prostých nelogičností jako je odejmutí kárné pravomoci orgánu profesní samosprávy⁷ a její svěření tělesu zřízenému pro zcela jiné účely, v němž soudní exekutoři nemají, narozdíl od jiných právních profesí, žádné zastoupení, dosáhly deficitu především retroaktivních přechodných ustanovení ústavní dimenze, a proto byl podán návrh na jejich zrušení Ústavním soudem. Teprve další pokus zákonodárce (zákon č. 286/2009 Sb.) přináší právní úpravu, která do jisté míry odstraňuje zjevné nedostatky předchozího excesu. Tato právní úprava byla teprve nedávno uvedena do života ustavením nových kárných senátů se zastoupením soudních exekutorů a prvním rozhodnutím tohoto senátu. Budoucnost ukáže, zda se jedná o úpravu životaschopnou, přinášející spravedlivá rozhodnutí a schopnou praktického fungování.

Přehled judikatury ve věcech kárné odpovědnosti soudních exekutorů sestavený Oddělením dokumentace a analytiky Nejvyššího správního soudu naleznete vložen uprostřed tohoto čísla časopisu na 20 stranách samostatné přílohy.

redakce časopisu Komorní listy

⁴ Ke dni 10. 9. 2010.

⁵ Výsledné složení obou senátů pro řízení ve věcech soudních exekutorů č. 14 a 15 lze zjistit opět v rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu na internetových stránkách tohoto soudu (www.nssoud.cz).

⁶ Všechna rozhodnutí kárných senátů Nejvyššího správního soudu, kterými se řízení končí, lze vyhledat na www.nssoud.cz v sekci „rozhodnutí a stanoviska“, přičemž při hledání lze zadat rejstříkovou značku řízení ve věcech kárných řízení proti exekutorům „kse“, popř. „kseo“ (řízení o opravných prostředcích proti rozhodnutí Komory).

⁷ Jde o úpravu, která v České republice nemá obdoby. Celkem zná české právo 12 profesních samospráv, z nichž kromě Exekutorské komory ČR všechny nad svými členy mají kárnou pravomoc. Kárná pravomoc také patří podle nálezu Ústavního soudu z 16. 4. 2003, sp. zn. I. ÚS 181/01 mezi definiční znaky profesní samosprávy.

Zamyšlení nad současnou právní úpravou kárné odpovědnosti soudních exekutorů, exekutorských kandidátů a exekutorských koncipientů

JUDr. Vladimír Plášil,
soudní exekutor Exekutorského řádu Praha 7

Agendu kárných řízení ve věcech soudních exekutorů převzal Nejvyšší správní soud od Exekutorské komory ČR v měsíci červnu roku 2009. Tato řízení byla zpočátku svěřena kárným senátům Nejvyššího správního soudu rozhodujících ve věcech soudců. S odkazem na další novelizaci exekučního řádu účinnou od 1.11.2009 (vyhlášenou pod č. 286/2009 Sb.) došlo na jaře letošního roku na Nejvyšším správním soudu k ustavení dvou specializovaných kárných senátů ve věcech soudních exekutorů. Tyto senáty tedy povedou veškerá kárná řízení soudních exekutorů na základě kárných žalob podaných podle poslední právní úpravy, tedy po 1.11.2009.

Z interních informací Exekutorské komory ČR i mediálních výstupů jsme zaznamenali, že agendou Nejvyššího správního soudu procházejí, resp. procházela i kárná řízení zahájená kárnými žalobci v časovém intervalu mezi 26.6.2009 až 31.10.2009. Zde proto bylo rozhodováno ještě zmíněnými kárnými senáty rozhodujícími ve věcech soudců, tedy podle přechodné úpravy v souladu se zněním zákona č. 183/2009 Sb.

Z hlediska praktického pohledu na tento právní stav je zřejmě vhodné pokusit se, a to bez ohledu na krátký časový odstup od účinnosti poslední novelizace exekučního řádu, objektivně zhodnotit současnou právní úpravu kárné odpovědnosti v naší

profesní komoře. V této souvislosti nelze pochopitelně nezmínit kárnou odpovědnost exekutorských koncipientů a exekutorských kandidátů, která podléhá jinému režimu než kárná řízení vedená proti soudním exekutorům.

Domnívám se, že výhrady vůči nově zavedené kárné odpovědnosti exekutorských koncipientů nebudou uplatňovány jak odbornou, tak ani laickou veřejností. V podstatě jde o jakési „srovnání se“ s ostatními právníckými profesními komorami, kde jak u notářů, tak i advokátů je kárná odpovědnost koncipienta podrobně upravena. Práce exekutorského koncipienta patří na jednotlivých exekutorských úřadech k těm nejodpovědnějším, a to zvláště tam, kde soudní exekutor nemá k dispozici exekutorského kandidáta. Proto logicky i exekutorský koncipient musí vedle svého zákonného postavení (viz § 19 - § 22 exekučního řádu) a odpovídajícího platového ohodnocení pocíťovat i hrozbu odpovídající sankce, specifikované v ustanovení § 116 odst. 5 exekučního řádu, pokud se dopustí kárného provinění.

Obdobně lze nahlížet i na kárná řízení vedená proti exekutorskému kandidátovi. Kárná řízení vedená proti exekutorským koncipientům a exekutorským kandidátům jsou podle aktuální právní úpravy svěřena v rámci Exekutorské komory ČR tříčlennému kárnému senátu, složenému ze 2 soudců a 1 soudního

exekutora. Bez ohledu na odlišné složení kárného senátu lze i zde při troše dobré vůle najít určitou analogii s kárnou odpovědností notářského kandidáta. V České advokátní komoře zákonná úprava kárné odpovědnosti kandidáta pochopitelně chybí, jelikož toto funkční zařazení právníků zákon o advokacii nepředpokládá.

„Novelizace exekučního řádu přinesla soudním exekutorům značný zásah do jejich práv.“

Položme si nyní otázku nejdůležitější: „Co nám tedy přinesla poslední novelizace exekučního řádu ve vztahu ke kárné odpovědnosti soudního exekutora?!“ Odpověď bude velice stručná: Přinesla soudním exekutorům, stejně, jako soudcům a státním zástupcům, značný zásah do jejich práv, především do ústavně garantovaného práva na spravedlivý soudní proces. Ustanovení § 121 odst. 1 exekučního řádu pro kárné řízení proti exekutorovi přikazuje obdobné použití zákona č. 7/2002 Sb. v platném znění o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů. Fakticky to znamená, že všechny zde citované právníké profese jsou v tomto „jednotně“ vedeném kárném řízení poškozovány tím, že proti rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu nemohou podat jakýkoliv opravný prostředek. Jejich kárné řízení je tudíž jednoinstanční, bez možnosti napadnout rozhodnutí kárného senátu odvoláním. Z dostupných názorů odborné právníké veřejnosti, jakož i podrobných rešerší tuzemských právních úprav kárné odpovědnosti mimo všech zde zmiňovaných právníkých profesí vyplývá, že nikdo jiný není takto neodůvodněně a ústavně nekonformně postihován. Lze jen vřele souhlasit se slovy prezidenta Soudcovské unie JUDr. Tomáše Lichovníka, který v interview poskytnutém v březnovém čísle Komorních listů srovnával postavení soudních exekutorů, soudců a státních zástupců s postavením běžných zaměstnanců, vykonávajících své zaměstnání v režimu ustanovení zákoníku práce. Všichni tito zaměstnanci, například kancelářské síly soudních exekutorů, pracovníci kanceláří soudů a státních zastupitelství, mají v případě, kdy přijdou o práci, zákonem garantované právo obrátit se na příslušný soud. V tomto kontextu upozorňují vážené čtenáře i na srovnání, které prezident Soudcovské unie velmi případně provedl s řízením o kárné odpovědnosti soudců Ústavního soudu, kde v první instanci rozhoduje v kárném řízení nejdříve kárný senát a proti jeho rozhodnutí se lze odvolat k plénu Ústavního soudu.

Někteří z nás jistě zaznamenali kuloární informace, že otázka ústavní konformity současné právní úpravy kárné odpovědnosti soudců, státních zástupců a soudních exekutorů bude vzhledem k podaným ústavním stížnostem v konkrétních kauzách kárného řízení nepochybně posuzována nejenom dle rozvrhu práce příslušnými senáty Ústavního soudu, ale vzhledem k závažnosti celého problému možná i plénem Ústavního soudu. Pokud tomu tak skutečně bude, jsem přesvědčen, že se Ústavní soud bude

zabývat tímto právním problémem v širokém kontextu, včetně odpovědného posouzení úrovně systémovosti zákonné úpravy, podle které je tzv. „jednotně“ a jednoinstančně vedeno kárné řízení proti nezávislým soudcům a nezávislým státním zástupcům v jedné řadě se soudními exekutory, kteří jsou podle doposud publikovaných rozhodnutí Ústavního soudu čistě podnikatelskými subjekty, vykonávajícími svoji činnost za účelem dosažení zisku a s plným podnikatelským rizikem (viz problematika nákladů exekuce v jednotlivých, ústavními stížnostmi napadených kauzách).

Ve vztahu k systémovosti současné právní úpravy kárné odpovědnosti soudců, státních zástupců a soudních exekutorů lze mezi našimi kolegyněmi a kolegy zaznamenat velmi častou otázku typu: „Když já, tak proč ne notář, který přece rovněž pracuje v postavení soudního komisaře pro stát a proti jeho rozhodnutím lze podat opravný prostředek k soudu?“ Odpověď s úvahou de lege ferenda by měla u profesí notáře a soudního exekutora zohlednit jejich velmi podobné postavení před zákonem. Notář i soudní exekutor jsou služebníky státu, avšak „na vlastní účet“. Jejich celkové postavení je ve srovnání s postavením soudce nebo státního zástupce značně odlišné. Vedle projednávání dědické agendy nebo nuceného vymáhání judikátních pohledávek, resp. jiných zákonem uložených povinností, vykonávají notáři i soudní exekutoři řadu dalších, činností, kdy si jejich služby objednávají jednotlivé subjekty na základě svobodné volby. Pokud bychom takto položené otázky rozvedli extenzivně a možná nikoliv ad absurdum dále, dopracovali bychom se možná i k názoru, že by před kárnými senáty Nejvyššího správního soudu mohla být projednávána i kárná provinění například auditorů, daňových poradců, lékařů, stomatologů nebo členů jiných, zákonem stanovených profesních komor. Bude tedy zcela jistě na Ústavním soudu, aby s konečnou platností posoudil problém možného porušování práva na spravedlivý proces a rovnosti účastníků kárného řízení garantovaného Ústavou ČR a Listinou základních práv a svobod.

Co tedy dodat na závěr? Především se chovat při výkonu funkce soudního exekutora i mimo pracovní činnost tak, abychom nezavdali kárným žalobcům důvod k zahájení kárného řízení. To však myslím samozřejmě jako určitou nadsázku, neboť tuto povinnost mají soudní exekutoři vždy, bez ohledu na právní úpravu vlastního procesu kárného řízení. Z hlediska očekávané judikatury v oblasti probíhajících, eventuálně skončených kárných řízení v gesci Nejvyššího správního soudu, můžeme jistě počítat s jejím tradičně pečlivým zpracováním, včetně odpovědného posouzení jednotlivých kauz se zaměřením na jejich zobecnění a využití ve výchovném a vzdělávacím procesu právníkého „dorostu“ v Exekutorské komoře ČR.

Stížnostní agenda

aneb okénko do kanceláře právníků Exekutorské komory

Mgr. Martin Hampl,
právník Exekutorské komory ČR

Úvod

S nárůstem již tak vysokého počtu exekucí logicky každoročně stoupá i počet stížností na postup soudních exekutorů, a jen několik málo „šťastlivců“ se s takovýmto vyjádřením nespokojenosti účastníků řízení doposud nesetkalo. Nejčastější příčina podávání stížností však pramení z neznalosti právních předpisů, jdoucí ruku v ruce se subjektivním pocitem křivdy a nepřiměřeně tvrdého postupu vůči povinnému. Přestože ignorantia legis neminem excusat, je neznalost předpisů upravujících exekuční řízení z jistého hlediska pochopitelná; ostatně v exekučním právu místy tápou i někteří advokáti. Průměrný český povinný však není na následky exekučního řízení připraven a nesplnění povinnosti stanovené exekučním titulem často nepokládá za skutečnost, které je třeba věnovat zvýšenou pozornost. Obdobná situace nastává v případech, že skutečně není v možnostech povinného vymáhanou povinnost splnit; exekuční řízení pak nevyhnutelně vyústí v eskalaci nepříznivé finanční i psychické situace povinného. Nezřídka se však vyskytují i tzv. „stížnosti ze msty,“ v nichž stěžovatelé, ať již z jakéhokoli důvodu, uvádějí záměrně nepravdivé údaje ve snaze soudního exekutora poškodit.

Druhy podání

Podání adresovaná Komoře jsou již několik let rozdělována do třech kategorií:

Dotazy – do této kategorie jsou zařazovány jednak stížnosti, které jsou již po prvotním zhlédnutí shledány nedůvodnými (zejm-

na z důvodu, že se stěžovatel dostatečně neorientuje v právní úpravě exekučního řízení), tak i dotazy v pravém slova smyslu. Zodpovídání písemných dotazů lze chápat jako jistý projev vstřícnosti Komory a zároveň snaha o alespoň částečné zlepšení všeobecného náhledu na celý exekutorský stav. Nejčastější podání zařazovaná mezi dotazy se týkají:

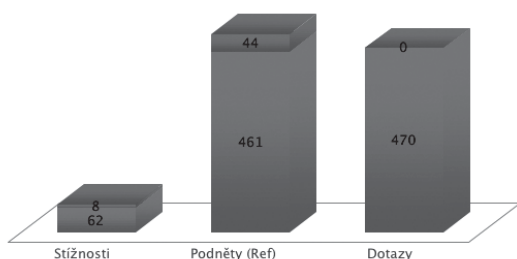
- průběhu mobiliární exekuce, zejména práv a povinností vykonavatelů provádějících soupis movitých věcí,
- způsobů provedení exekuce, přičemž nejčastěji je namítána nepřiměřenost exekuce a tazatelům jsou objasnovány účinky exekučních příkazů,
- postižení bankovního účtu exekučním příkazem, zejména v případě, že je na dotčený účet tazateli zaslán jediný příjem,
- postižení majetku v SJM, kde mezi laickou veřejností stále panuje mnoho nejasností,
- postupu v případě platební neschopnosti povinného, nebo v situaci, kdy je proti povinnému vedeno více exekučních řízení,
- postupu oprávněného/věřitele při vymáhání pohledávky,
- průběhu dražebního či rozvrhového jednání.

Podněty – jde o podání, u nichž je nutno prověřit správnost postupu exekutora, byť lze na základě předchozích zkušeností očekávat, že budou vyhodnocena jako nedůvodná; popř. je zde předpoklad, že se exekutor mohl dopustit méně závažného pochybení. Mezi nejčastější předměty podnětů a zároveň stížností patří:

- jednání vykonavatelů, popř. jiných zaměstnanců soudního exekutora, při provádění soupisu movitých

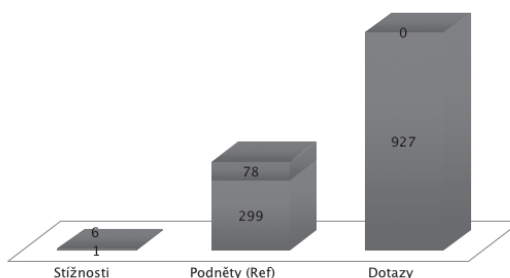
Podněty za rok 2009

■ Vyřízeno ■ Dosud nevyřízeno

Podněty za rok 2010

■ Vyřízeno ■ Dosud nevyřízeno

- věci (zejména ze strany třetích osob, povětšinou rodinných příslušníků),
- nedoručení náležitých písemností,
- průtahy v řízení, resp. nečinnost exekutora (zejména ze strany oprávněných), včasné nepoukázání vymoženého plnění oprávněnému,
- nesrovnalosti v platbách, kdy povinný tvrdí, že pohledávka již byla uhrazena, resp. byla uhrazena vyšší částka, než kterou uvádí exekutor,

Nelze-li ani po obdržení vyjádření s jistotou vyhodnotit podání jako nedůvodné, je podnět postoupen k vyřízení členovi Kontrolní komise.

Stížnosti – mezi stížnosti jsou zařazena ta podání, u nichž je důvodný předpoklad, že se exekutor mohl dopustit kárného provinění. Stížnost, společně s vyjádřením soudního exekutora, je vždy postoupena Kontrolní komisi. Oproti předchozí praxi je počet podání zařazených mezi stížnosti redukován na minimum, neboť převážná většina podání, byť jsou označována jako „stížnosti“, je zjevně nedůvodná a jen z velmi malého počtu stížností vyplývá potenciální závažné pochybení exekutora. Nejčastějším předmětem stížností je:

- průběh mobiliární exekuce, resp. jednání vykonavatelů,
- nedodržení zákonem stanovené lhůty,
- chybějící údaje v protokolu o úkonu,
- odepření nahlédnutí do spisu,
- nečinnost exekutora.

Závěr

Přes nemalou administrativní zátěž představují stížnosti jistou formu zpětné vazby Exekutorské komoře. Na základě tak vysokého počtu obdržených stížností lze poměrně spolehlivě zjistit, v čem panují mezi účastníky řízení největší nejasnosti a jaký postup exekutorů je nejčastějším předmětem kritiky, a dopustí-li se exekutor skutečně nějakého pochybení, zvyšuje se výrazně míra pravděpodobnosti, že se obdobným potížením podaří do budoucna předejít. I v případech, že je stížnost zamítnuta jako nedůvodná, jsou stěžovateli objasněna jeho práva a povinnosti tak, aby byl, pokud možno, schopen toto zamítnutí akceptovat. Lze konstatovat, že i pomocí stížnostní agendy se Komora podílí na rozšiřování povědomí o právní úpravě exekučního řízení mezi širokou veřejností.

Oceňovací a znalecká kancelář s.r.o.

znalecký ústav

“ Náš znalecký ústav zpracovává znalecké posudky v oboru ekonomika s rozsahem znaleckého oprávnění pro ceny a odhady nemovitostí, movitého majetku, finančního majetku a podniků.

V uplynulých dvou letech zpracoval náš desetičlenný tým v exekučních řízeních přes 2000 znaleckých posudků movitého majetku na území celé České republiky.

Oceňování nemovitostí

Oceňování movitých věcí

Oceňování podniků

Jsme připraveni pro Vás vypracovat znalecké posudky, odhady, či ocenění pro tyto účely:

- koupě a prodej majetku
- nepeněžitě vklady do obchodních společností
- vypořádání podílu společníků při likvidaci či dělení firmy
- změny vlastnictví
- ocenění pro potřeby bankovních domů (úvěry, hypotéky, půjčky)
- oceňování při exekuci
- oceňování pro dražby
- oceňování pro správce konkurzní podstaty
- zástavy movitého majetku
- oceňování pro leasingové společnosti, zpětný leasing

Palackého 1498/3 | 750 02 Přerov | info@posudek.com | tel.: 581 331 601

www.posudek.com

Psychologie komunikace v náročných situacích

(téma bylo prezentováno na školení vykonavatelů konaném ve Žďaru nad Sázavou dne 9.4.2010)

PhDr. Michaela Peterková,
psycholog

Kontakt s exekutorem či soudním vykonavatelem je pro většinu lidí silně stresovým momentem. To platí hlavně pro málo „zkušené“ dlužníky, kterým taková situace naruší základní psychické potřeby a jistoty. Proto je třeba počítat s ne zcela standardním jednáním ze strany dlužníků a dalších souvisejících osob. Znalost určitých komunikačních zásad vede k efektivnějšímu, rychlejšímu a oboustranně komfortnějšímu vyjednávání.

Stadia situační krize

Lidé procházejí při zpracování situační krize těmito stadii:

1. šok – popření, vnitřní chaos
2. emoční reakce – vztek, bezmoc, strach nebo úzkost
3. zpracování – návrat schopnosti normálně jednat
4. adaptace – akceptace situace

Je třeba počítat s tímto průběhem a s tím, že veškeré jakoby nepřiměřené reakce jsou v této situaci normální. Dle teorie mentálního ohlušení člověk v silném akutním stresu zpracuje špatně či pomine až 80% informací. Chceme-li něco s dotyčným vyjednat, musíme počkat na fázi zpracování.

Druhy a roviny komunikace

Komunikace je sdělováním informací a významů. Jde nejen o mluvení a psaní, ale rovněž o gestikulování, tón hlasu, pohyby, vzhled, tituly na vizitce i samotnou přítomnost či nepřítomnost v prostoru. Do komunikace vstupuje řada šumů (nedoslýchavost, nižší inteligence, hluk, zkušenosti, povaha nebo očekávání) a nikdy se nepodaří vykrytý celý prostor komunikace. K minimalizaci nepřesností je tak třeba vyjadřovat se jednoduše, srozumitelně, důležité věci opakovat a ujistit se o pochopení ze strany komunikačního partnera.

Komunikace má dvě základní roviny – věcnou (obsah, fakta) a vztahovou (emoce, osobní rovina, vztahy). Přesmyky z věcné do vztahové roviny jsou hroblem úspěšné komunikace, například „Musíme se domluvit na tom, jak zaplatíte dlužnou částku.“ Reakce dlužníka: „Vy mě chcete ožebračit.“ – typický přesmyk a pokud ho ten první akceptuje, debata se svezde jinač, na téma že nechce nikoho ožebračit, ale dělá svou práci atd. atd., přičemž jádro věci je úplně jinde.

Klasicky se komunikace člení na verbální (formulace myšlenek, sdělování slovy, argumentace, dotazování, vyjádření porozumění, naslouchání apod.), paraverbální (mimoslovní komunikace –

tón hlasu, hlasitost, barva hlasu, rychlost, plynulost, chyby - zakoktání, přeřeknutí; i úprava dopisu či délka vět) a neverbální (řeč těla – mimika, gestika, postoj, vzdálenost, oční kontakt a dotýkání). Paraverbální a neverbální složky jsou interpretovány a často i užívány podvědomě a silně se uplatní zejména v nejednoznačných a vypjatějších situacích.

Neverbální komunikace

Neverbální zobrazení negativních pocitů jako je například nespokojenost, nesouhlas a nejistota: propletené prsty, ruka za zády drží druhou za předloktí, založené ruce, nohy přes sebe (což je ale běžné při dlouhém sezení), nohy přes sebe do čtyřky ev. ještě držené rukama, předkloněná hlava, spodní pohled. Pozitivní pocity, otevřenost a uvolněnost se zobrazují takto: otevřené dlaně, otevřený postoj, hlava rovně nebo stranou. Signály dominance, sebedůvěry a nepřístupnosti: palce ven z kapes, stoupání a pohupování na špičkách, sezení ve čtyřce s rukama držícíma lýtko; sezení opřeně s rukama za hlavou. Signály lži: ruce kolem úst, přes ústa, pohled úkosem. Neverbální projevy agrese: založené ruce a ruce v pěst, ruce v bok, zařáté pěsti, stabilní, i mírně předkloněný postoj, možno i nakročení, zrychlené dýchání, přivřené oči, v pozdějších fázích i pootvřená ústa.

Základ úspěchu – držte se cíle

Aby byla komunikace v náročných situacích úspěšná, je třeba si předem zformulovat jednu až tři základní myšlenky či cíle. K nim pak celá komunikace směřuje. Nejdůležitějším pravidlem je ani na chvíli neopustit svůj cíl. Pak se nechytíme do vztahových přesmyků a dalších komunikačních pastí.

Přidružené osoby

Přidružené osoby nám v situaci exekuce obvykle nepomohou, vnášejí tam jen emoční prvek. Výjimkou jsou osoby, které se snaží exekutovaného zklidnit a přimět ke spolupráci. Obecně je ale lepší přítomnost přidružených osob při vyjednávání s povinným eliminovat, případně je požádat, aby do jednání nezasahovali. Komunikace má být klidná, věcná a důrazná a je možné přiměřeně vyjadřovat empatii („Chápu, že je vám to nepříjemné“ apod.).

Vyjednávání a přesvědčování

Úspěšnému vyjednávání pomáhá, když kromě negativních informací sdělíme i něco pozitivního. V tomto případě lze výhod-

ně použít fakt, že se dotyčný zbaví dluhů a že když bude spolupracovat, bude mít od vás brzy klid.

Chceme-li druhého o něčem přesvědčit, můžeme použít dvě velmi úspěšné techniky. Technika „Noha ve dveřích“ znamená začít malým požadavkem a postupně jej navyšovat až na cílovou úroveň. Když druhý jednou souhlasil s původním malým požadavkem, je větší pravděpodobnost, že bude souhlasit i s větším. Naopak technika „Dveře ve tváři“ vyžaduje opačný postup – druhého omráčíme obrovsky nadsazeným požadavkem a ten postupně snižujeme na cílovou úroveň. Jde o manipulativní techniky a jejich užití vyžaduje zvážení určitých etických aspektů situace.

Telefonický kontakt

Účinné telefonování znamená respektování těchto zásad: Člověk musí být připravený – mít předem zformulované své cíle a své reakce na možné námitky a komplikace. Mluvíme věcně, klidně, důrazně a spisovně. Je lepší mluvit za sebe než se schovávat za „my“. Důraznost dáváme podle ochoty povinných spolupracovat. Po představení je třeba při hovoru nejdříve identifikovat povinného, aby byl hovor veden se správnou osobou. Dále sdělíme důvod volání, řekneme, co pozitivního dotyčnému přinese, když bude spolupracovat (vyhne se exekuci majetku, bude mít klid a zbaví se dluhů).

Pokud má povinný tendenci hovor předčasně ukončit, zdůrazníme, že jde o důležitou věc a že to bude krátké. Upovídaného člověka vracíme k tématu a na nesouvisející témata nijak nereagujeme. Hovor s takovým člověkem jde ukončit velmi razantně (se zachováním slušnosti), tito lidé jsou na to zvyklí. Lhaní dlužníka se pozná tak, že si protiřečí, že není schopen podat detailní informace, že mluví nepřírozně a s pauzami a že příliš rychle a snadno akceptuje naše návrhy.

Agresivita

Agresivní jednání je nám všem vlastní a v náročných situacích jde o relativně častý jev. Některé osobnosti (především disociální) mají přirozeně vyšší tendenci reagovat agresivně – s těmi je horší pořízení. U jinak neagresivního člověka jde spíše o formu obrany nebo jednoduše reakci na těžkou situaci. Tady je šance na konstruktivní vyústění vyšší.

Agresi rozlišujeme verbální (nadávky, posměšky nebo ironie) a fyzickou (napadení). Jako prevenci zhoršení agresivního jednání je třeba dodržovat pár jednoduchých zásad: vypadat jistě, projevoval klid, nechat druhému fyzický prostor a vytvořit si jej i pro sebe, nezírat mu do očí, nepouštět se s ním do diskusí, ale naslouchat a vyjadřovat zájem, pokud možno zamezit vytvoření publika, nedělat prudké pohyby, nehrozit a nedávat ultimáta. V této situaci se vyjednávání odkládá a cílem je útočníka zklidnit, resp. poskytnout mu prostor, aby se zklidnil. Prohlášení typu „uklidněte se“, „nerozčilujte se“ nepomáhají.

Komunikačně obtížné typy osobnosti

Kromě agresivních jedinců se můžeme setkat s mnoha dalšími obtížnými komunikačními typy. Histrión má tendenci přehánět, drammatizovat a překrucovat skutečnost – pomáhá nepřistoupit na to a postupovat věcně k cíli. Úzkostný člověk prožívá výrazný strach a úzkost, které se mohou rozvinout v až panický záchvat nebo explozi agrese – pak je třeba dotyčného nejdříve zklidnit, následně pokračovat v jednání. Nemocný člověk si zaslouží více ohleduplnosti, ale jinak stále platí mít na paměti svůj cíl. Hrozí-li dlužník sebevraždou, jde pravděpodobně jen o proklamaci, ale tyto situace je třeba citlivě posoudit. Pokud by se vyskytly signály, že to myslí vážně, zavoláme lékařskou pomoc. Narcistní právník-amatér vyhrožuje svými známostmi a rádobou znalostmi zákonů. Nabídku na tyto „odborné“ diskuse nepřijímáme, ale můžeme dotyčného pochválit, že tomu rozumí atp. Nedokážeme, že se mýlí, a postupujeme ke svému cíli. U člověka, který neposlouchá, co se mu říká, a skáče do řeči, nezbyvá, než jeho styl napodobit. Tady dodržování zásad slušné komunikace nefunguje.

Přístup k dlužníkům

Otázkou, kterou si klade mnoho pracovníků z oblasti exekucí, je, zda si za svou situaci povinní mohou. Většinou patrně ano - nějakou svou nezodpovědností, nepořádností, impulzivitou, ekonomickou negramotností atp.; část jsou i profesionální neplatiči. Ale nikdy nevíme, jaký příběh je na pozadí a jaké okolnosti k současnému stavu vedly. Důležité ovšem je uvědomit si, že není vaším úkolem tohle posuzovat. Exekuce nejsou samoučelné a jejich účel ani nespočívá v zabavování prostředků a majetku povinných – jde o ochranu věřitelů a exekuce je prostředkem této ochrany. V rámci možností je třeba přistupovat k tomu jako k práci, kterou někdo dělat musí, nevyžívat se v ní ani příliš dlužníky nelitovat. Pokud budou potřebovat pomoc, vyhledají ji jinde, než u vás; od toho jsou tu různé občanské, právní a psychologické poradny, církve nebo zdravotnictví.

Syndrom vyhoření

Každá práce s lidmi s sebou nese riziko rozvinutí syndromu vyhoření (burnout). Zde je to obzvláště aktuální, protože se s druhými setkáváte v nepříjemných situacích. Podrobné informace o burnoutu jsou na www.syndrom-vyhoreni.psychoweb.cz. Vyhoření je mentální a emoční vyčerpání jako důsledek dlouhodobého stresu. Projevuje se jako podrážděnost, otrávenost, lhostejnost, negativismus, bezmoc, nechut do práce, do kontaktu s druhými a do vzdělávání, cynismus, nízká výkonnost, konfliktní vztahy s kolegy i rodinou, únava, bolesti hlavy a jiná psychosomatika. Prevencí je nedělat si předem o své práci velké iluze, být v kontaktu s kolegy a mít možnost probrat s nimi některé případy, dále zachovat své kontakty a koníčky, brát si dovolenou, aktivně odpočívat, nenosit práci domů a udržovat emocionální odstup.

Průmyslové vlastnictví a exekuční řízení

Mgr. et Mgr. Josef Ťoukálek,

exekutorský koncipient Exekutorského úřadu Praha 10, JUDr. Igor Ivanko

Přestože není účelem tohoto krátkého článku podat čtenáři pojednání o průmyslovém vlastnictví a ani o průběhu exekučního řízení, je třeba pro orientaci stručně popsat jednotlivá průmyslová práva, se kterými se lze v exekuční praxi obvykle setkat a dále upozornit exekutory na zvláštnosti exekučního řízení. Nejsou zde také uvedena všechna průmyslová práva, která se mohou stát předmětem exekuce, ale jen patenty na vynálezy, užité a průmyslové vzory, ochranné známky, označení původu a zeměpisná označení¹. Není ani popsán celý výkon exekuce, ale jen výšeč exekučního řízení týkající se průmyslových práv, neboť znalost exekučních postupů se předpokládá.

Průmyslové vlastnictví vymezuje právní ochranu obecných řešení výrobků a technických postupů v nejšířím slova smyslu a dále vymezuje ochranu práv na označení². Průmyslové právo již bylo specifikováno v Pařížské unijní úmluvě z 20. března 1883³, kdy se za předměty průmyslového práva považují především patenty na vynálezy, užité vzory, průmyslové vzory a modely, tovární nebo obchodní známky a známky služeb (v ČR souhrnně uváděné jako ochranné známky), údaje o provenienci zboží (zeměpisná označení) nebo označení původu.

Patenty se udělují na vynálezy, které jsou nové, jsou výsledkem vynálezcké činnosti a jsou průmyslově využitelné⁴. Užitémi vzory se chrání technická řešení, která jsou nová, přesahují rámec pouhé odborné dovednosti a jsou průmyslově využitelná⁵. Průmyslovým vzorem vzhled výrobku nebo jeho části, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení⁶.

Ochrannou známkou může být za podmínek stanovených zákonem o ochranných známkách⁷ jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy,

kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby. Kolektivní ochrannou známkou je pak ochranná známka, která je takto označena již při podání přihlášky a která je způsobilá rozlišovat výrobky nebo služby členů či společníků právnické osoby nebo účastníků sdružení od výrobků nebo služeb jiných osob⁸.

Označení původu je název oblasti, určitého místa nebo země (dále jen „území“) používaný k označení zboží pocházejícího z tohoto území, jestliže kvalita nebo vlastnosti tohoto zboží jsou výlučně nebo převážně dány zvláštním zeměpisným prostředím s jeho charakteristickými přírodními a lidskými faktory a jestliže výroba, zpracování a příprava takového zboží probíhá ve vymezeném území. Za označení původu pro zemědělské výrobky nebo potraviny jsou pokládána i tradiční zeměpisná nebo nezeměpisná označení pro zboží pocházející z vymezeného území, splňuje-li takové zboží ostatní podmínky podle tohoto ustanovení⁹.

Zeměpisným označením je název území používaný k označení zboží pocházejícího z tohoto území, jestliže toto zboží má určitou kvalitu, pověst nebo jiné vlastnosti, které lze přičíst tomuto zeměpisnému původu¹⁰.

S výjimkou označení původu a zeměpisných označení se výše uvedená průmyslová práva mohou stát předmětem exekuce, a to včetně licencí udělených k jejich užívání, ať už v celém svém rozsahu nebo případně v rozsahu spoluvlastnictví k nim.

Orgánem veřejné moci, který se zabývá registracemi většiny průmyslových práv, je Úřad průmyslového vlastnictví ČR (dále jen Úřad). Úřad byl zřízen zákonem č. 21/1993 Sb., jako ústřední orgán státní správy České republiky. Náplň práce Úřadu je pak

¹ Vynechány tak byly mj. topografie, polovodičové výrobky, olympijská symbolika, ochrana odrůd rostlin, ale třeba též obchodní firma.

² Více viz. např. Pospíšil, M., Hák, J., Remišová, J. Práva z průmyslového vlastnictví. VŠAP Praha. 2008

³ Publikována pod vyhl. č. 64/1975 Sb.

⁴ Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích.

⁵ Zákon č. 478/1992 Sb., o užitém vzoru.

⁶ Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů.

⁷ Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách.

⁸ ust. § 35 zákona č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách.

⁹ ust. § 2 zákona č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení.

¹⁰ ust. § 2 zákona č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele.

dána zákonem č. 14/1993 Sb., o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví. Úřad tak podle tohoto zákona rozhoduje o poskytování ochrany průmyslového vlastnictví, je gestorem mezinárodních smluv týkajících průmyslového vlastnictví a působí jako specializované informační centrum v oblasti patentové literatury.

Úřad v rámci jemu svěřené činnosti se řídí až na odchylky správním řádem¹¹. Kromě jiných činností, kterými jsou například registrace průmyslových práv, zápisy licenčních smluv anebo zástavních práv, také eviduje exekuce na jednotlivá průmyslová práva tak, jak jsou mu sdělována exekutory, případně jinými orgány veřejné moci.

Způsob průběhu exekuce na průmyslová práva je podrobně vymezen v ust. § 64 a 65 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen exekuční řád). V těchto ustanoveních jsou uvedeny povinnosti exekutorů ve vztahu k Úřadu a další povinnosti exekutora jsou stanoveny jinými právními předpisy¹².

V ust. § 64 exekučního řádu je uvedeno, že patenty, průmyslové vzory a ochranné známky, které byly povinnému uděleny a jsou pro něj zapsány v patentovém rejstříku, v rejstříku průmyslových vzorů nebo v rejstříku ochranných známek vedeným Úřadem, a licence k využívání vynálezu chráněného patentem, licence k využívání průmyslového vzoru chráněného osvědčením a licence k užívání ochranné známky, které povinný poskytl třetím osobám, exekutor sepíše, jakmile se o nich dozví¹³. Patentové listiny a osvědčení o zápisu průmyslových vzorů a osvědčení o zápisu ochranných známek je dlužník povinen, je-li proti němu vedena exekuce, odevzdat při jejím výkonu exekutorovi. Je třeba upozornit, že exekucí nelze postihnout práva spojená výhradně s osobou povinného, zejména právo na původcovství.

Pokud má exekutor pochybnosti o dotčeném průmyslovém právu, je oprávněn vyžádat si od Úřadu oficiální zprávu o průmyslovém právu, například jaká všechna průmyslová práva a licence má povinný registrované u Úřadu. Základní informace si může exekutor zjistit sám (může si provést informativní rešerši), a to na stránkách Úřadu www.upv.cz v sekci Služby úřadu – databáze online¹⁴. V databázích jednotlivých průmyslových práv si může prověřit, zda povinný nějaká průmyslová práva vlastní. Nicméně je pro exekuční řízení vhodné vyžádat si oficiální stanovisko Úřadu. Pokud si bude takto exekutor rešerši registrovaných průmys-

lových práv povinného vyhotovovat sám, je nutné upozornit, že musí zkontrolovat dotčené právo nejen podle aktuálního názvu vlastníka, ale je třeba též hledat i pod případnými staršími názvy povinného (pokud se jedná o společnost). Vlastníci průmyslových práv totiž často nesdělují Úřadu nové identifikační údaje, ať už spočívají ve změně názvu nebo v adrese. Úřad pak má často ve svých databázích starší názvy společností či jejich staré adresy a exekutor pak nemusí nalézt relevantní údaje. Obdobně je třeba postupovat i v případě, že se exekutor dotazuje Úřadu. Žádost o informace je tak vhodné doplnit o starší názvy, případně adresy povinného.

V případě, že exekutor zjistí, že povinný vlastní průmyslová práva, případně licence k nim a v rámci exekučního řízení je sepíše, musí o této skutečnosti informovat Úřad. Úřad je povinen bezodkladně po obdržení takového sdělení vyznačit exekuci u všech exekucí dotčených a exekutorem označených průmyslových práv. V případě, že exekutor tuto skutečnost Úřadu nesdělí, vystavuje se nebezpečí, že Úřad u předmětných průmyslových práv provede nějaké změny v rejstříku, např. že provede zápis převodu na jiného vlastníka. Úřad sice před zápisem převodu daného průmyslového práva provádí kontrolu, zda není vlastník průmyslového práva postižen exekucí, případně není v úpadku, či zda neexistuje jiné omezení nakládání s majetkem, ale pouze ve veřejně dostupných databázích, jako jsou např. obchodní rejstřík, živnostenských rejstřík, ARES, ISIR apod., které ale nejsou vždy aktuální, protože změny v nich probíhají s určitou časovou prodlevou.

V praxi Úřadu se projevilo, že exekutoři o této informační povinnosti často nevědí a neinformují Úřad o tom, že je vedena exekuce, jejímž předmětem je průmyslové právo. Úřad se pak tuto informaci dozvídá často až při kontrole údajů vlastníka před zápisem převodu průmyslového práva. V takovémto případě pak Úřad exekutora osloví se žádostí o sdělení, zda předmětné průmyslové právo postihl exekucí či nikoliv¹⁵. Exekutor by totiž měl v takovýchto případech vycházet nejen ze zákona, ale i z toho, že průmyslové práva a ochranné známky především je možno převést nezávisle na převodu podniku, jak vyplývá např. z ust. § 16 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách.

V rámci exekučního řízení je exekutor povinen po sepsání dotčených průmyslových práv sdělit Úřadu, jaká konkrétní práva, která byla povinnému udělena (tj. ta, která byla Úřadem registrována do příslušného rejstříku) sepsal, a případně jaké licence k využívání průmyslových práv poskytl povinný třetím osobám.

¹¹ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.

¹² zejména Občanským soudním řádem, z.č. 99/1963 Sb.

¹³ Je poněkud zarážející, že exekuční zákon nezná všechna průmyslová práva, ale jen výše uvedené. Pokud by se mělo ust. § 64 exekučního řádu striktně vykládat, nebylo by možné vést exekuci např. na užitné vzory.

¹⁴ Doporučuje se zvolit volbu „základní vyhledávání“, neboť pokročilé vyhledávání je určeno zejména pro patentové zástupce či osoby jinak každodenně zbláhle v problematice průmyslových práv.

¹⁵ Z praxe též vyplynulo, že exekutor na výzvu úřadu reagoval s tím, že průmyslové právo již dříve prodal v dražbě; jako dovětek nutno dodat, že v době korespondence s tímto exekutorem obdržel Úřad sdělení od jiného exekutora, že předmětné průmyslové právo sepsal v rámci jiné exekuce.

Dále musí sdělit, kdy k sepsání došlo a je rovněž třeba připojit sdělení o tom, že povinný s nimi nesmí počínaje tímto dnem nakládat, vyjma úhrady udržovacího poplatku, o kterém je pojednáno dále. Úřad je pak povinen obsah sdělení exekutora zapsat do příslušného rejstříku. Je-li třeba, při odebrání průmyslových práv se postupuje přiměřeně podle ustanovení o exekuci odebráním věci podle ust. § 66 exekučního řádu.

Po zpeněžení průmyslového práva je exekutor povinen vyrozumět Úřad o převodu průmyslového práva a sdělit mu identifikační údaje o nabyvateli těchto práv. Úřad poté provede zápis o převodu v příslušném rejstříku. Byla-li exekuce zastavena, je exekutor povinen vyrozumět po právní moci rozhodnutí soudu Úřad. Exekutor by měl též pro jistotu upozornit nabyvatele práva o tom, že by měl být Úřadem proveden převod práva v příslušném rejstříku. Toto upozornění, resp. provedení změny vlastníka, je nutné především z důvodu účinnosti převodu vůči třetím osobám. Převod je totiž platný ihned, jakmile jsou splněny podmínky zpeněžení práva v rámci exekuce, ale účinky vůči třetím osobám nastávají až zápisem převodu v příslušném rejstříku.

Exekutoři by si měli být vědomi toho, že v době, kdy jsou průmyslová práva postižena exekucí, je nutné sledovat dobu platnosti registrace exekucí postiženého průmyslového práva v příslušném rejstříku. Pokud by totiž v průběhu exekučního řízení vypršela doba platnosti dotčeného průmyslového práva, byl by jistě výtěžek z jeho prodeje podstatně menší, u ochranných známek pak téměř nulový.

V případě, že se blíží konec platnosti průmyslového práva, je nutné, aby exekutor podal žádost o prodloužení platnosti registrace průmyslového práva na Úřad a uhradil s tím spojený správní poplatek¹⁶. V případě prodeje průmyslového práva na základě exekuce, je nutno na případný blížící se konec platnosti registrace průmyslového práva upozornit nabyvatele práva, či případně by měl zajistit prodloužení platnosti registrace ještě exekutor, aby nedošlo k prodeji zaniklého (resp. neregistrovaného) průmyslového práva nebo nedošlo k jeho zániku bezprostředně po jeho prodeji. Exekutor tak kontrolou registrace průmyslového práva a případně poskytnutím těchto informací nabyvateli může zabránit ztrátě průmyslového práva a dále zabránit případné žalobě ze strany nabyvatele z důvodů koupě zaniklého průmyslového práva.

Rozhodným termínem pro zjištění konce platnosti průmyslového práva je den podání přihlášky. Od tohoto dne se počítá doba platnosti jeho registrace.

¹⁶ Nebyl-li by si exekutor s to poradit v dané chvíli s vyšší poplatku, je třeba uhradit alespoň nějakou částku, např. 1.000,- Kč, aby Úřad mohl vzít žádost za v termínu podanou. Následně Úřad vyzve podatele žádosti k doplacení poplatku.

Patent na vynález platí 20 let ode dne podání přihlášky a za udržování jeho platnosti se každoročně hradí udržovací poplatky dle zákona č. 173/2002 Sb., o poplatcích za udržování patentů a dodatkových ochranných osvědčení pro léčiva a pro přípravky na ochranu rostlin a o změně některých zákonů. Užité vzor platí čtyři roky ode dne podání přihlášky. Doba platnosti zápisu užitého vzoru lze prodloužit na žádost majitele užitého vzoru až dvakrát, vždy o tři roky. Průmyslový vzor platí 5 let od data podání přihlášky. Doba platnosti průmyslového vzoru lze obnovit na žádost vlastníka, a to vždy o 5 let, až na celkovou dobu 25 let od data podání přihlášky průmyslového vzoru. Ochranná známka platí 10 let ode dne podání přihlášky. Nepožádá-li vlastník o obnovu zápisu, ochranná známka zanikne. Ochranné známky tedy mohou platit neomezeně dlouho (v současné době je nejstarší registrovanou ochrannou známkou v ČR ochranná známka č. reg. 111602 z 23.4.1859 ve znění PILSNER BIER).

Obnovu zápisu nebo prodloužení platnosti je možné provést vždy v posledním roce platnosti průmyslového práva. Žádost podaná dříve je Úřadem považována za nepodanou. V případě, že dojde ze strany exekutora k opomenutí uhradit tento poplatek, je možné jej ještě uhradit v tzv. poshověcí lhůtě. Pokud je tedy žádost podána v poshověcí (6 měsíční) lhůtě po skončení doby platnosti registrace průmyslového práva, je možné, aby průmyslové právo, resp. jeho registrace zůstala v platnosti. V takovémto případě je ale nutné hradit dvojnásobek správního poplatku za provedení obnovy nebo za udržování práva.

Musí existovat vstřícnost a otevřenost exekutorských úřadů

rozhovor s ministrem spravedlnosti JUDr. Jiřím Pospíšilem

JUDr. Jiří Pospíšil

Narodil se v Chomutově (1975), v roce 1999 ukončil studium na Právnické fakultě Západočeské univerzity v Plzni. Poté pracoval jako advokátní koncipient. V roce 2000 se pak vrátil na fakultu jako odborný asistent katedry správního práva. V roce 2002 úspěšně složil rigorózní zkoušku a stal se doktorem práv.

Od roku 2002 je poslancem Parlamentu ČR. V červenci 2010 se podruhé v životě postavil do čela ministerstva spravedlnosti, poprvé resort vedl v letech 2006–2009. V období od listopadu 2009 do letošního srpna byl děkanem plzeňské právnické fakulty. Jeho úkolem bylo napravit poměry, které na vysoké škole panovaly po odhalení studijních nesrovnalostí u řady studentů plzeňských práv.

Před několika dny jste představil základní pilíře Vámi připravované reformy justice, přičemž hned prvním zmiňovaným bodem je „zjednodušení exekucí“ jakožto cesty k rychlému a efektivnímu soudnictví. Navrhujete, aby byla zrušena dvoukolejnost vymáhání pohledávek soudy a soudními exekutory, můžete své plány v tomto směru více konkretizovat?

V současné době mohou věřitelé vymáhat pohledávky prostřednictvím exekuce, nebo soudního výkonu rozhodnutí. V prvním případě provádí vymáhání soudní exekutor, čili soukromý subjekt, ve druhém případě soud, resp. soudní vykonavatel. Naším cílem je, aby vymáhání pohledávek, které v současné době napadnou u soudu, převzali soukromí exekutoři. Domníváme se, že

eliminací dosavadní dvojkolejnosti systému dojde k výraznému zvýšení efektivity vymáhání pohledávek v České Republice, protože exekutoři mají jaksi z podstaty věci vyšší míru zainteresovanosti na úspěšném provedení exekuce, poněvadž svoji odměnu a náklady generují na základě vymožené pohledávky věřitele. Přesunutí agendy na stranu privátního sektoru bude mít pozitivní efekt i na kvalitu exekučního řízení, neboť soudy přestanou být zavaleny množstvím administrativy spojené s vyřizováním de facto nesporných věcí a budou se moci lépe koncentrovat na spory a dohled nad průběhem exekucí. Navrhujeme-li přesměrování vymáhání pohledávek na soukromé exekutory, máme na mysli především oblast peněžitého plnění, nikoliv opatrovníckou agendu. Ta zůstane i nadále svěřena soudním vykonavatelům.

Máte již představu, zda by měl výkon rozhodnutí přejít na soudní exekutory naráz k určitému datu (exekutoři by převzali i nedokončené věci) a nebo zda by existovalo nějaké přechodné období, po které by soudy ještě dokončovaly již započatou agendu?

V tuto chvíli diskutujeme obě varianty, tzn. buďto by soudy dokončily započaté výkony rozhodnutí, nebo by se i tyto případy předaly soudním exekutorům. Pokud se ptáte na můj osobní názor, s ohledem na výdaje ze státního rozpočtu se přikláním spíše k tomu, aby výkon rozhodnutí přešel na soudní, resp. soukromé exekutory naráz, tedy k určitému datu.

Opoziční politici, ale i někteří představitelé odborné veřejnosti, tyto Vaše záměry kritizují, jste přesto odhodlán je realizovat a domníváte se, že jsou politicky průchodné?

Každá systémová změna má své zastánce a odpůrce, tomu se vyhnout nedá. Osobně jsem přesvědčen, že koncepce, kterou jsme nedávno nastínili, nabízí v zásadě nekomplikované řešení, jež přispěje ke zkvalitnění a zefektivnění exekučního řízení. Vzhledem k tomu, že návrh zatím čeká na finální zpracování, považuji za předčasné vyjadřovat se k míře jeho politické průchodnosti. Počkejme si, až bude návrh na stole a poté o něm diskutujme.

Platí, že chcete mít návrh zákona zpracován do konce roku a plánované změny by měly vejít v platnost v polovině příštího roku? Je to reálné?

V plánu legislativních prací vlády je návrh zařazen na konec roku 2011. Mým cílem ale je, aby byl vládě předložen podstatně dříve, v ideálním případě do konce tohoto roku. Až poté bude možné odhadnout, kdy by mohly změny začít platit.

Myslíte si, že by někdy v budoucnu mohlo dojít ke změně v koncepci exekučního řízení v tom smyslu, že by byly nějak

regulovány (např. zpoplatněním návrhů) mnohočetné exekuce či exekuce vedené pro bagatelní částky? (z pohledu efektivity takových řízení – např. exekuce, která je nařizována jako sedmnáctá, čtyřicátá... v pořadí proti těmž dlužníkovi nikdy nebude úspěšně dokončena)

Uvědomuji si, že tato praxe je nežádoucí, zatěžuje systém a zvyšuje náklady exekuce pro účastníky řízení. Uvažujeme proto o možnosti spojování řízení, případně zpoplatnění návrhů v případě účelového dělení pohledávek.

Soudní exekutoři často narážejí na problém nejednotnosti postupů a výkladů jednotlivých soudů i soudců ve víceméně organizačně technických záležitostech, na nerespektování ministerských instrukcí některými soudy (typy obálek, konverze doručenek, vyvěšování nedoručitelných usnesení soudními exekutory apod.). Lze si vůbec představit nějaký zastřešující orgán, který by sjednocoval soudní praxi v těchto zdánlivých maličkostech, které však ve svém důsledku zbytečně prodlužují a prodražují řízení? Jaký je v tomto světle Váš názor na zavedení soudcovské samosprávy?

Zavedení soudcovské samosprávy by tyto problémy nevyřešilo. Sjednocování metodických postupů soudů by mělo i nadále zůstat v kompetenci ministerstva, které vydává např. instrukci k obálkám, vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy a jiné metodiky, jež soudům stanovují jednotné postupy. Pakliže dochází k nerespektování stanovených postupů, měli by o tom soudní exekutoři informovat předsedu soudu, příp. ministerstvo.

Vedení Exekutorské komory již druhým rokem usiluje o to, aby byl výkon exekutorské profese vnímán jako veřejná služba, nikoliv jako byznys exekutorů. Pociťujete Vy nějaký posun ve vnímání soudních exekutorů odbornou či laickou veřejností? Doporučil byste něco v tomto směru Exekutorské komoře?

V první řadě chci Exekutorskou komoru ujistit, že vnímám její snahu rehabilitovat postavení soudních exekutorů v očích jak odborné, tak i laické veřejnosti. Ocenil jsem např. zřízení pravidelných bezplatných poraden v Praze, Brně a Plzni či zprovoznění rovněž bezplatného, veřejně přístupného Portálu dražeb. Pozitivním signálem pro odbornou veřejnost je v této oblasti také vydávání Komorních listů a nastavení pravidelného programu vzdělávání pro exekutory, vykonavatele, kandidáty a koncipienty. Pozitivní kroky Komory musí být však podpořeny i vůlí exekutorů jednotlivců. Proto vedle samozřejmého výkonu exekucí zákonným způsobem musí existovat také vstřícnost a otevřenost exekutorských úřadů vůči účastníkům exekučních řízení - dostatečný rozsah úředních hodin, dostatečný počet telefonních linek,

odborně proškolený personál, slušné chování vykonavatelů při mobilizačních exekucích, poučování o právech a povinnostech, a to nikoli jen formálně, nahlížení do spisů atd. V těchto oblastech vidím u řady exekutorských úřadů rezervy. Exekutoři musí mít na paměti, že účastníci řízení nemají často žádné právní povědomí a navíc nemají prostředky na právní pomoc advokáta. Exekutorské komory doporučuji provádění důsledných kontrol úřadů svých členů s vyvozováním odpovědnosti exekutorů za zjištěná pochybení. Jelikož praxe jednotlivých exekutorských úřadů je v řadě zásadních oblastí exekuční činnosti různá, bylo by na místě ze strany Komory tuto praxi regulovat a bezprostředně tak ovlivňovat činnost exekutorů např. sjednocujícími závaznými stanovisky tak, jak to činí vůči svým členům např. Notářská komora.

Jedním z Vašich hlavních projektů, které jste začal prosazovat již ve svém předchozím ministerském angažmá, je projekt e-justice. Domníváte se, že bude možné v něm pokračovat s ohledem na chystané úspory ve státním rozpočtu?

Bohužel musím konstatovat, že projekt elektronizace bude velmi zasažen výrazným nedostatkem financí a že tempo elektronizace justice bude neudržitelné právě kvůli nedostatku peněz. Samozřejmě chci, aby se v projektu e-justice pokračovalo. V současné době zpracováváme různé varianty tohoto projektu, od méně ambiciózních variant, které povedou pouze k tomu, že se dokončí některé projekty, jako je elektronický platební rozkaz, až po velmi ambiciózní projekty, jejichž vrcholem je nový elektronický soudní spis. Klíčem k tomu jsou peníze. O financování všech velkých projektů jsme již požádali z prostředků Evropské unie v rámci programu IOP.

S tím souvisí i zvažované zpoplatnění odesílání datových zpráv, jak vnímáte tento krok a domníváte se, že by mohl vést k faktickému ukončení tohoto projektu?

Už samotné zavedení datových stránek znamenalo pro organizace resortu justice řadu nových povinností, jakou je například nutnost převádět dokumenty z listinné do elektronické podoby a naopak, jak je zakotveno v § 45 občanského soudního řádu. Tento krok se samozřejmě projevil i v samotném zvýšení nákladů spojených s novou agendou. Vzhledem k těmto skutečnostem a za současné celkově složité finanční situace resortu vnímám zpoplatnění datových zpráv jako krok, který je alespoň z mého hlediska pro budoucnost tohoto projektu zcela nešťastný.

Za jeden z největších úspěchů Vašeho předchozího působení v pozici ministra spravedlnosti považujete přijetí nového trestního zákoníku, který nabyl účinnosti počátkem tohoto roku.

Jaké jste zaznamenal reakce odborné veřejnosti na aplikaci toho předpisu v praxi?

Je třeba říci, že nový trestní zákoník funguje v praxi teprve necelý rok, ovšem již za tuto relativně krátkou dobu jsem zaznamenal řadu ohlasů, které reagovaly jednak na drobné změny, které měly šanci se již v tomto období projevit, ale také na koncepční novinky, které tento zákon přinesl. Je nezpochybnitelným faktem, že legislativní proces má reagovat na současný vývoj společnosti, tedy také na nové formy kriminálního chování a zvyšující se počet kriminálních činů při zachování optimálního poměru prevence a represe. V praxi se již osvědčilo udělení alternativních forem trestů nebo postižení trestných činů, které dřívější trestní zákon neznal, a je pro mě potěšitelným faktem, že právě v oblasti těchto zásadních změn, které nový trestní zákoník přinesl, jsme svědky pozitivní odezvy ze strany jak odborné, tak i laické veřejnosti.

V tomto svém funkčním období jste si jako jeden z hlavních cílů vtyčil přijetí další stěžejní normy, a to občanského zákoníku. Pokud se tak stane, jaká doba bude podle Vás zapotřebí k tomu, aby všechny složky justice vstřebaly takové změny?

Nový občanský zákoník bude zcela novým textem s minimální návazností na stávající právní úpravu, která je výrazně zatížena ideologickým prizmatem a dobou, ve které vznikla. Je jasné, že pro mnoho právníků bude přijetí nového kodexu komplikací, neboť se jedná o rozsáhlou úpravu. V tom vidím mj. i důvod velké části kritiky, která se vztahuje k otázce přijetí nastolených změn. Osobně se však domnívám, že tyto „porodní bolesti“ provázejí každou razantní systémovou změnu, kterou přijetí nového občanského zákoníku bezesporu je. Na druhou stranu vnímám silnou většinu odborné veřejnosti, která podporuje rekonstrukci soukromého práva, včetně zrušení dvojkoľejnosti závazkových vztahů. Konkrétní časové období nutné pro úplný přechod na tento systém není možné přesně odhadnout, nicméně jsem přístupný všem připomínkám a podnětům, které se při implementaci zákoníku nepochybně objeví.

Pokud vím, půsíte dál i přes ministerské angažmá jako vyučující na Právnické fakultě v Plzni? Co Vás k tomu vedlo a co pro Vás vlastně znamená být vysokoškolským učitelem?

Na plzeňské právnické fakultě jsem začal učit dávno předtím než jsem se stal poprvé ministrem spravedlnosti a musím říct, že jsem se v této práci našel. Jsem rád v kontaktu s mladými lidmi, kteří se chtějí vzdělávat a i když to nebyla jednoduchá doba, bavil mě i děkanát. Právě z těchto důvodů si dál nechávám na fakultě malý symbolický úvazek a rád bych se tam po ukončení svého politického angažmá zase vrátil.

Spolupráce se zlepšila, stále je však co řešit

rozhovor s předsedou Českého úřadu zeměměřického a katastrálního Ing. Karlem Večeře

Katastrální úřady, resp. jednotlivá katastrální pracoviště byla, doposud jsou a pravděpodobně i budou jedním z nejdůležitějších partnerů soudních exekutorů při výkonu exekuční činnosti. Názory na některé postupy se v historii více či méně lišily a jak se nyní ukazuje stále liší, přesto můžete stručně zhodnotit vývoj vztahu soudních exekutorů a katastrálních pracovišť do současné doby?

Není snadné stručně hodnotit 9 let trvající vztahy exekutorů a katastrálních úřadů. Určitě lze nalézt příklady velmi korektních vztahů i vztahy značně napjaté. Z pohledu vývoje vztahů mezi Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním a Exekutorskou komorou ČR pamatují období, kdy bývalý prezident Komory přijal několikrát pozvání k jednání, ale vždy se na poslední chvíli omluvil. Jeho zástupce přikývl na všechny moje návrhy s tím, že je předloží představenstvu Komory, ale žádná další odezva nebyla. V posledních letech se však situace změnila. Probíhají pravidelná jednání mezi místopředsedy ČÚZK a EK, kde se řeší nejen některé technické aspekty spolupráce.

Po věcné stránce musím říci, že jsme nikdy neměli žádné problémy s poznámkami na základě exekučních příkazů, zřejmě proto, že jejich zápis se provádí postupem podobným zápisům jiných poznámek. Jiná situace byla od počátku u zápisů poznámek na základě usnesení o nařízení exekuce. Původní koncepce poznámky zapisované k osobě bez ohledu na to, zda je tato osoba v katastru evidována jako vlastník, byla od počátku velmi problematická. Vedla k nesmyslné zátěži katastrálních úřadů, které ročně zapisovaly statisíce poznámek bez praktického významu a je jen dobře, že toto pojetí bylo změněno. Jen pro zajímavost uvádím, že jsme v listopadu 2009 na základě přechodných ustanovení z katastru vymazali více než 1,5 mil. poznámek o nařízení exekuce zapsaných k osobám, které žádnou nemovitost nevlastnily. Nedokonalost původní právní úpravy se také od počátku projevovala celou řadou dohadů ohledně náležitostí předkládaných listin. Rozsáhlá novela exekučního řádu účinná od 1.11.2009 podle mého názoru řadu problémů vyřešila, některé nové však přinesla.

Vámi právě zmíněnou novelou byla mimo jiné v exekučním řízení zavedena tzv. relativní neplatnost právních úkonů povinné

ho, kterými by po doručení usnesení o nařízení exekuce porušil zákaz nakládat se svým majetkem (generální inhibitorium). Jaké zkušenosti mají katastrální pracoviště s aplikací této novely v praxi? Setkávají se již se situacemi, kdy se této neplatnosti oprávněná osoba dovolá?

Relativní neplatnost právních úkonů povinného zavedená v § 44a odst. 1 exekučního řádu vede k tomu, že katastrální úřad ve vkladovém řízení povolí vklad práva do katastru nemovitostí, i když je v katastru nemovitostí zapsána poznámka o nařízení exekuce. Rizika spojená s případným dovoláním se neplatnosti právního úkonu pak nese kupující. O nějakých zkušenostech s dovoláním se neplatnosti právního úkonu na základě výše uvedeného ustanovení exekučního řádu zatím nevíme. Případný postup katastrálního úřadu v takových případech by se však neměl lišit od situací, kdy se relativní neplatnosti právního úkonu dovolá spoluvlastník nemovitosti. V případě, že se tak stane v průběhu vkladového řízení, katastrální úřad návrh na vklad zamítne. Pokud se tak stane až po provedení vkladu práva, pak katastrální úřad vyznačí změnu buď na základě souhlasného prohlášení, nebo na základě soudního rozhodnutí.

V řízení o zrušení zákazu nakládat s majetkem (generálního i speciálního inhibitoria) se soudní exekutoři setkávají s požadavky katastrálních pracovišť, aby příslušná rozhodnutí byla doplněna o výčet zákazů a omezení, která se tímto rozhodnutím zrušují. Máte představu, jak by tyto zákazy měly být specifikovány?

Exekutor může podle § 44a odst. 3 exekučního řádu vydat usnesení, že zákaz nakládání s majetkem podle § 44a odst. 1 a podle § 47 odst. 4 exekučního řádu se nevztahuje na majetek, který povinný uvedl v návrhu, jestliže povinný zároveň doloží, že jeho zbývající majetek zjevně a nepochybně postačuje k uhrazení vymáhané pohledávky včetně nákladů oprávněného a nákladů exekuce.

V usnesení by mělo být uvedeno, podle kterého ustanovení exekutor postupoval, o který zákaz se jedná (§ 44a odst. 1 nebo § 47 odst. 4 EŘ) a měly by tam být uvedeny nemovitosti označené tak, jak to vyžaduje § 5 odst. 1 katastrálního zákona, kterých se zrušení zákazu týká, nebo které jsou vyňaty ze zákazu

nakládat s nimi. Je to logické, § 5 odst. 1 katastrálního zákona je formulován tak, aby označení nemovitostí bylo jednoznačné a nemohlo dojít k jejich záměně. Pro řízení o povolení vkladu má význam zrušení zákazu nakládat s majetkem nebo vynětí ze zákazu nakládat s majetkem u nemovitostí uvedených v exekučním příkazu. Jestliže takové rozhodnutí resp. usnesení je vydáno a je pravomocné ke dni podání návrhu na vklad, není povinný exekučním příkazem nadále omezen v nakládání s nemovitostmi a vklad lze povolit.

Jestliže je vydáno rozhodnutí resp. usnesení podle § 44a odst. 2 nebo 3 exekučního řádu a je vydáno jen usnesení o nařízení exekuce, nikoliv i exekuční příkaz k prodeji nemovitých věcí, kterých se zrušení zákazu nebo vynětí ze zákazu týká, postupuje katastrální úřad stejně, jako kdyby toto vydáno nebylo, neboť k poznámce o nařízení exekuce katastrální úřad stejně nepřihlíží.

Nemůžeme samozřejmě opomenout v posledních týdnech hojně diskutované exekutorské zástavní právo a především problematiku spojenou s jeho zánikem. Zdá se, že praxe se ustálila a vzájemné rozpory byly odstraněny. Můžete po určité době zhodnotit tuto praxi z pohledu ČÚZK, resp. jednotlivých katastrálních pracovišť?

Zřejmě největší problémy skutečně provázejí tento nový právní institut exekučního zástavního práva. Vzhledem k tomu, že exekuční zástavní právo je zřizováno exekučním příkazem, je možné ho do katastru nemovitostí zapsat až po jeho vzniku, a to až v okamžiku, kdy exekuční příkaz nabyl právní moci. Mnoho exekutorů se domáhalo, aby exekuční zástavní právo bylo do katastru zapsáno ihned po doručení katastrálnímu úřadu stejně jako byla zapisována poznámka o nařízení exekuce. V tomto případě se však jedná o zápis zástavního práva záznamem, takže je vyloučeno takový zápis provést před právní mocí takového exekučního příkazu. Zpočátku proto nepravomocné exekuční příkazy katastrální úřady vracely zpět exekutorům s výzvou, aby byl k zápisu předložen poté, co nabude právní moci. To vyvolalo velmi negativní ohlasy exekutorů a ve snaze vyjít některým věcným argumentům exekutorů vstříc jsme metodicky upravili postup katastrálních úřadů tak, aby tyto nepravomocné exekuční příkazy exekutorům nevracely, ale záznam provedly až po doplnění doložky právní moci nebo vyrozumění o nabytí právní moci pod původní spisovou značkou. K řešení otázky výmazu exekutorského zástavního práva z katastru nemovitostí se dokonce museli sejít zástupci Ministerstva spravedlnosti, Exekutorské komory a Českého úřadu zeměměřického a katastrálního a dojednat, že výmaz exekutorského zástavního práva z katastru nemovitostí lze provést na základě potvrzení zástavního věřitele o zániku zástavního práva a též na základě usnesení o částečném zastavení exekuce v části, ve které je prováděna zřízením exekutorského zástavního práva. Takže lze jistě souhlasit, že úprava tohoto institutu není zcela jasná a bude nějaké úpravy vyžadovat.

Nemálo problémů se však vyskytlo i v souvislosti s výmazem poznámek zapsaných v souvislosti s exekucí, neboť po novele je možné výmaz poznámky o nařízení exekuce provést buď na základě pravomocného usnesení o zastavení exekuce vydaného soudem nebo exekutorem, nebo na základě oznámení exekutora o skončení exekuce a již nelze využívat ustanovení o upuštění od provedení exekuce.

Pokud jsem správně informován, chystá se novela zákona o zápisích vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem (č. 265/1992 Sb.). Můžete alespoň naznačit, zda a případně jak by se novela dotkla postupů v exekučním řízení?

Postupů v exekučním řízení se připravovaná novela dotýká jen minimálně, a to tím, že v případě státu by se poznámka o nařízení exekuce vůbec zapisovat neměla, neboť stát není nařízením exekuce v nakládání s majetkem omezen.

Existují z Vašeho pohledu, z pohledu ČÚZK, ve vztahu k soudním exekutorům nějaké aktuální problémy, jejichž vyřešení by přineslo další zkvalitnění vzájemné spolupráce?

Vnímáme celou řadu dalších problémů, na jejichž řešení bychom měli s Exekutorskou komorou spolupracovat. Za největší z nich bych označil zasílání usnesení o nařízení exekuce v případě osob, které nejsou v katastru jako vlastníci evidovány. Za 8 měsíců roku 2010 jde o bezmála 100 tis. případů. Někteří exekutoři si zřejmě novou právní úpravu v této části dosud neosvojili a je s podivem, že mezi ně patří i jeden velký známý exekutorský úřad, který těmito podáními stále zahlcuje pražský katastrální úřad. Musíme se tedy zabývat obrovským počtem podání, která nemohou vést k zápisu poznámky, ale pracnost jejich vyřízení je stejná. Pokud se situace nezlepší, budeme nuceni v příštím roce najít způsob, jak se této nežádoucí praxi účinně bránit. Dalším problémem je vydávání exekučních příkazů na nemovitosti, které povinný již nevlastní. Exekutoři si zřejmě nekontrolují před vydáním příkazu aktuální stav katastru nemovitostí, přivádějí do patových situací vlastníky nemovitostí a zbytečně navyšují agendu katastrálním úřadům.

Nerad bych zde obtěžoval dlouhým výčtem různých formálních nedostatků, které zdržují v práci, vyžadují další korespondenci apod. Je přece zřejmé, že pouhé neuvedení spisové značky třeba u doplnění právní moci listiny může vyvolávat dlouhé hledání, že postupování podání zasláných nepřislušnému pracovišti je oprávněně vnímáno jako zbytečná práce. Chtěl bych zde proto požádat exekutory, aby i těmto věcem věnovali pozornost a podpořili tak korektní komunikaci s našimi úřady, která se jim vrátí zpět minimálně rychlejšími reakcemi katastrálních úřadů na jejich podání.

Děkuji za Váš čas.

Kontakt s klienty poraden nám přináší důležitou zpětnou vazbu

roční bilance poraden očima JUDr. Ingrid Švecové, členky Prezidia EKČR

V září 2009 Exekutorská komora ČR odstartovala projekt bezplatných poraden. Za první rok vyhledalo tuto formu poradenství více než 1 500 objednaných klientů, nadto další desítky neobjednaných.

Jak nyní hodnotíte fungování a přínos poraden? Očekávali jste od nich, že přispějí k větší informovanosti veřejnosti o exekučním řízení a že se tak podaří předcházet zbytečným nedorozuměním v komunikaci s exekutorskými úřady, stalo se tak?

Tak přinejmenším v těch stovkách konkrétních případů, kdy lidé do našich poraden přišli, jsme k jejich větší informovanosti určitě přispěli. Podotýkám, že do poraden přicházejí nejen dlužníci, ale i jejich rodinní příslušníci a nebo věřitelé. Domnívám se však, že jsme přispěli k větší informovanosti i v širším měřítku. Tím, že jsme začali hovořit o potřebě tohoto specifického poradenství, že jsme začali poukazovat na to, že lidé mají o průběhu exekučního řízení málo informací, že se v něm neorientují, že nemají představu o tom, co exekutor může a nemůže, začala se této problematice o to více věnovat nejen média, ale především neziskový sektor. Je patrné, že v poslední době přibývá poraden, které jsou schopny poskytovat erudované poradenství obdobně jako my.

V první vlně jste otevřeli poradny v Praze a v Brně, zhruba o půl roku později i v Plzni. Budou následovat další? Původně jste uvažovali o tom, že byste spustili poradnu ve všech krajských městech.

O tom jsme skutečně uvažovali, postupem času jsme však začali zjišťovat, že to vlastními silami nejsme schopni zvládnout. Provoz poraden nás totiž značně zatěžuje jak po stránce organizační, tak lidské. Jako daleko efektivnější se ukázala cesta spolupráce s neziskovým sektorem. Spoluorganizujeme různé přednášky a semináře, jejichž cílem je proškolit odborníky, kteří se zabývají poradenstvím a krizovou intervencí. Jejich prostřednictvím se pak mohou kvalifikované rady dostat skutečně do každého města, ke všem, kdo je potřebují. Zájem v tomto smyslu projeví například pracovníci Diakonie, center sociálních služeb a nebo probační a mediační služby.

Znamená to, že se chystáte provoz poraden utlumit?

Zatím rozhodně ne. Naopak. V poslední době se nám ozvalo několik exekutorů, kteří chtějí zřídit poradny přímo ve svých úřadech. Pokud vím, tak už se tak stalo například v Olomouci (Mgr. ing. R. Opletal). Některé úřady navíc poskytují rady prakticky neomezeně (Mgr. V. Jaroš). Mimochodem, k tomu, že ve svých úřadech zřídí bezplatné poradny, se hlásí i nově jmenovaní soudní exekutoři (Mgr. E. Veselá).

Hovořili jste o přínosu pro veřejnost, ale jsou poradny v něčem přínosné i pro Komoru?

Kontakt s klienty poraden nám přináší důležitou zpětnou vazbu, a to například v tom smyslu, že se dozvídáme, ve kterých směrech je exekuční proces pro laickou veřejnost nesrozumitelný a kam je třeba zaměřit osvětovou činnost Komory. Vnímáme třeba ale také to, jak a co v různých úřadech funguje či nefunguje a nebo kde by bylo dobré exekuční praxi jednotlivých úřadů sjednotit.

Domníváte se, že zřízení bezplatných poraden přispělo k lepšímu mediálnímu obrazu soudních exekutorů, že nějak ovlivnilo veřejné mínění?

Zlepšení mediálního obrazu je jistě dlouhodobou ambicí současného Prezidia, ovšem zřízení bezplatných poraden bylo motivováno především snahou pomoci lidem dotčeným exekučním řízením. Pokud fungování bezplatných poraden přispívá i k vylepšení vnímání práce soudních exekutorů a veřejného mínění, pak je to určitý bonus a další důvod k tomu, abychom v této formě poradenské činnosti pokračovali.

Tuto rubriku připravili:

Pavel Tintěra
exekutorský koncipient JUDr. Hany Šajnerové
Exekutorský úřad Rakovník
a
Monika Zajícová
tisková mluvčí
Exekutorské komory České republiky

Lidé chtějí s exekutorem hovořit

(reakce z neziskového sektoru na projekt bezplatných poraden)

Eduard Oswald,

Sociálně právní poradna Centra sociálních služeb Praha

Chtěli bychom Vám poděkovat za možnost zúčastňovat se práce exekutorské poradny, je to pro nás velmi přínosné. Jednak se zdokonalujeme v naší práci, zvyšuje se nám informovanost, dostáváme zprostředkovaně odpovědi na řadu otázek přímo z praxe, což můžeme používat v naší poradně. Téměř polovina klientů, kteří nás navštěvují, totiž mají v té či oné míře problém s dluhy a exekucemi. Zároveň můžeme na místě naší poradnu propagovat a klienty s obecnějšími problémy odkazovat na nás. Tím větší čas zbývá na odborné dotazy týkající se přímo exekucí.

Z praxe můžeme potvrdit, že velkým problémem je neinformovanost klientů o tom, co je vlastně exekuce a především co může a nemůže exekutor. Zásadně exekutor je „svázán“ rozhodnutím soudu, které nemůže měnit, čemuž ovšem většina lidí nerozumí a mají snahu exekutora obměkčovat a jinak ovlivňovat. Toto je potřeba lidem neustále vysvětlovat. To je však málo.

Zkušenost ukazuje, že lidem nevadí ani tak samotný akt exekuce, ta věcná stránka, ale spíše trpí psychicky, cítí ponížení, chtějí přesvědčit, že nejsou špatní a pokud s nimi někdo hovoří, zpravidla exekuci přijmou. Lidé chtějí s exekutorem hovořit a tady vidíme slabinu současného stavu. Exekutorské úřady v osobách svých pracovníků někdy jednají s lidmi předpojatě, jako kdyby byli ti lidé darebáci a podvodníci a priori od základu, pokud s nimi vůbec někdo jedná.

Nestačí lidem vysvětlit, že exekutor si exekuci nevymyslel, důležité je také vidět v klientovi osobu se svou důstojností, osobu, která má cenu. Z nerespektování tohoto pak pramení nedorozumění a konflikty, množí se řeči o zlých exekutorech a podobně. Zdá se to možná jako maličkost, nicméně naše zkušenosti ukazují, že větší část nedorozumění a konfliktů s exekutory vzniká nikoliv kvůli aktu exekuce, ale z důvodu nesprávného jednání s lidmi anebo přímo jejich odmítání.

Zřízení poradny byl velmi dobrý počín. Typicky se ukázalo, že lidé chtějí hlavně exekutora (nebo někoho z úřadu) vidět a pohovořit s ním a pak jsou spokojení. Možná by stálo za to zřídit u exekutorských úřadů něco jako oddělení pro styk s veřejností, možná pověřit jednoho člověka, který by prostě s lidmi mluvil

obecně. Jednak jim vysvětlil, že exekutor nemůže měnit rozhodnutí soudu a jednak jim ukázal, že exekuce není záležitost nějaké osobní pomsty, nějakého ponížení, nějakého zostuzení, ale prostý úřední akt, v němž si člověk může zachovat svojí důstojnost, což úředník potvrzuje tím, že s člověkem mluví. Určitě by tím měli vykonavatelé a samotní exekutoři míň práce s konkrétními jednotlivými případy.

Závěrem chci zvláště poděkovat panu Mgr. Peroutkovi z Chomutova, který přesně ukázal, že jednat výše uvedeným způsobem lze. A přesto, že nevyřešil a ani nemohl vyřešit žádný konkrétní případ, lidé odcházeli spokojeni a děkovali mu.

Bezplatné právní poradny Exekutorské komory České republiky

Bezplatná poradna **Praha**

Belgická 22, Praha 2 (SOS centrum Diakonie ČCE-SKP),
každý pátek od 9:00 do 13:00 hod.

Bezplatná poradna **Brno**

Husova 8, Brno (sídlo Exekutorské komory ČR),
každá středa od 10:00 do 14:00 hod.

Bezplatná poradna **Plzeň**

Prokopova 17, Plzeň (SOS centrum Diakonie ČCE-SKP),
každá sudá středa od 15:00 do 17:00 hod.

Počet objednaných klientů, kterým bylo poradenství poskytnuto

sídlo poradny		
Praha	Brno	Plzeň
575	694	177

Pozn.: v Plzni byl provoz poradny spuštěn až v lednu 2010.

Řady soudních exekutorů posílily další nové tváře. V průběhu června letošního roku složilo slib do rukou bývalé ministryně spravedlnosti JUDr. Daniely Kovářové celkem 22 nově jmenovaných soudních exekutorů. První z nich si Vám nyní dovolujeme představit, a to v pořadí, v jakém redakci Komorních listů zasílali své stručné profesní profily. Všem tímto děkujeme, že si i v pro ně tak hektických dnech našli čas pro Komorní listy.

Mgr. Jan Svoboda

soudní exekutor Exekutorského úřadu Olomouc

Zdravím všechny čtenáře Komorních listů.

Jmenuji se Jan Svoboda a dne 29.6.2010 jsem byl ministryní spravedlnosti ČR jmenován soudním exekutorem dosud neobsazeného exekutorského úřadu v obvodu Okresního soudu v Olomouci.

Od roku 2002 jsem během studia na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci působil nejdříve jako další zaměstnanec soudního exekutora, po absolvování pak jako exekutorský koncipient a kandidát. Za dobu dosavadní praxe jsem získal cenné zkušenosti, prošel a důkladně se seznámil s většinou organizačních, právních i administrativních postupů při vedení úřadu. Věřím, že tyto poznatky budu nyní moci zužitkovat.

Jsem si vědom, že vybudování kvalitního úřadu vyžaduje vysoké pracovní úsilí a trpělivost v budování důvěry jak mezi zaměstnanci úřadu, tak i vůči účastníkům řízení, soudům, kolegům advokátům a samozřejmě široké veřejnosti. V současné době se plně věnuji povinnostem, které jsou spojeny se vznikem nového exekutorského úřadu. Sídlo včetně administrativního a technického vybavení mám již zajištěno, nyní řeším především otázku výběru vhodného softwaru. Mojí snahou je vybudovat moderní a efektivně fungující úřad založený na co možná nejvyšším stupni elektronizace, neboť se domnívám, že vedení elektronického spisu je v dnešní době již nutností. Úřad plánuji otevřít od 29. 9. 2010.

Svou práci bych rovněž rád přispěl ke zlepšení vnímání exekutorské profese u odborné i laické veřejnosti, a to zejména svou publikační činností.

Mgr. Eva Veselá

soudní exekutorka Exekutorského úřadu Znojmo

Vystudovala jsem Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, po absolutoriu jsem pracovala v advokátní kanceláři v Praze a následně ve Znojmě. V roce 2004 jsem přesídlila do okresu Kutná Hora, kde jsem pracovala jako exekutorský koncipient a posléze exekutorský kandidát. V oblasti vymáhání pohledávek jsem zůstala i nadále, kdy jsem byla zaměstnána jako právník soukromé společnosti zabývající se odkupem, správou a vymáháním pohledávek.

Dnem 29.6.2010 jsem byla jmenována soudním exekutorem Exekutorského úřadu ve Znojmě, jehož zařízení se teď naplno věnuji, abych mohla od 1.9.2010 zahájit činnost. Ve své práci se chci zaměřit na nabídku služeb drobným a středním podnikatelům a také na aktivní přístup jak k oprávněným, tak k povinným. Po zavedení úřadu do povědomí veřejnosti počítám také s pravidelnou bezplatnou poradnou pro občany ze sociálně slabších vrstev.

JUDr. Ivo Erbert

soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha-východ

Jmenuji se Ivo Erbert, je mi 46 let. Vystudoval jsem gymnázium v Korunní ulici v Praze. V roce 1987 jsem ukončil studium Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. V tomtéž roce jsem nastoupil jako justiční čekatel k Obvodnímu soudu pro Prahu 3.

Po úspěšném absolvování odborné justiční zkoušky v roce 1990 jsem byl Českou národní radou zvolen soudcem Obvodního soudu pro Prahu 9 a v roce 1991 jsem byl převeden k Obvodnímu soudu pro Prahu 3. V letech 1991 až 1999 jsem působil na opatrovnickém úseku soudu, od roku 1993 jsem byl rozvrhem práce souběžně pověřen vyřizováním agendy výkonu rozhodnutí. Od roku 2000 byla agenda exekuční a výkonu rozhodnutí mojí hlavní agendou. Od roku 2001 jsem byl pověřen i agendou exekucí podle zákona 120/2001 Sb.

V červnu roku 2010 jsem byl po výběrovém řízení jmenován ministryní spravedlnosti JUDr. Danielou Kovářovou soudním exekutorem Exekutorského úřadu Praha-východ. S otevřením úřadu počítám od poloviny září 2010.

Mým cílem je vybudovat středně velký úřad, který bude rychle a efektivně vymáhat pohledávky oprávněných z řad občanů i institucí. Velkou konkurenční výhodou nově zřizovaného úřadu spatřuji v tom, že můj úřad není zatížen velkým množstvím neprovedených exekucí. Budu vést spisy již pouze v elektronické podobě a využívat nejnovější verzi informačního systému soudní exekutor, což povede k účinnému vymáhání pohledávek oprávněných.

Závěrem bych chtěl poděkovat panu tajemníkovi EK za pomoc při zřizování přístupů do centrálních databází a cenné rady.

JUDr. Jan Bohutínský

soudní exekutor Exekutorského úřadu Trutnov

Je mi 43 let a bez toho, že bych měl předchozí zkušenost s exekuční činností, jsem byl na základě výběrového řízení jmenován dnem 29.6.2010 soudním exekutorem Exekutorského úřadu Trutnov, tedy v okrese, kde dosud exekutorský úřad nebyl obsazen. Svou právní praxi jsem započal jako vyšetřovatel Policie ČR. Později jsem v rámci okresního úřadu vyšetřování zastával vedoucí funkce. Po reorganizaci policie a zániku samostatných úřadů vyšetřování jsem se po vykonání čekatelské praxe stal státním zástupcem. V resortu státního zastupitelství jsem působil na různých úrovních i ve vedoucích funkcích. Věnoval jsem se vždy převážně hospodářské kriminalitě.

Právě specializace na tuto oblast mne přivedla k rozhodnutí stát se soudním exekutorem a prosazovat vymahatelnost finančních plnění. Po mnoha letech práce „pro stát“ je pro mne budování exekutorského úřadu novou a náročnou činností, ale zároveň i velkou výzvou. V této souvislosti oceňuji pomoc pracovníků Komory, kteří trpělivě zodpovídají mé dotazy a zařizují přístupy do různých registrů. Nyní, po šesti týdnech od jmenování soudním exekutorem, mám zajištěny potřebné prostory, vybavuji kancelář úřadu a dělám vše pro to, abych dne 1.9.2010 zahájil činnost.

Mgr. Ing. Monika Michlová

soudní exekutorka Exekutorského úřadu Nový Jičín

Jmenuji se Monika Michlová a byla jsem ministryní spravedlnosti České republiky dne 29.6.2010 jmenována do Exekutorského úřadu v Novém Jičíně. V roce 2001 jsem absolvovala Právnickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci a Obchodně-podnikatelskou fakultu Slezské univerzity v Opavě, obor Marketing a management. Po ukončení studia jsem začala působit jako právnická Ekonomického odboru Magistrátu města Olomouce, kde jsem měla na starosti zejména daňové řízení, vymáhání pohledávek, tvorbu obecně závazných vyhlášek v oblasti místních poplatků a smlouvy. K tomu jsem od roku 2002 pracovala jako koncipient Exekutorského úřadu v Olomouci u Mgr. Ing. Radima Opletala. Mou hlavní pracovní náplní bylo samostatné vedení exekučních případů a později i několikačlenného týmu spolupracovníků. Od roku 2007 se věnuji pouze exekucím, v září 2007 jsem složila exekutorskou zkoušku a ve stejném úřadu působím jako kandidát dosud. Pro vlastní exekutorský úřad jsem se rozhodla s vizí nezávislosti a vlastní organizace pracovního času. Doufám, že se mi to podaří...

Činnost bych chtěla zahájit koncem měsíce září 2010, v současné době upravuji prostory budoucí kanceláře, snažím se zajistit IT vybavení a vybrat budoucí spolupracovníky. Věřím, že do září vše zajistím a budu schopna svým klientům nabídnout rychlé a efektivní vymáhání jejich pohledávek.

Mgr. Marek Jenerál

soudní exekutor Exekutorského úřadu Jindřichův Hradec

Jmenuji se Marek Jenerál, je mi 35 let a byl jsem dnem 23.6.2010 jmenován soudním exekutorem Exekutorského úřadu Jindřichův Hradec.

Po ukončení studia na Právnické fakultě Masarykovy univerzity byla má právní praxe od počátku roku 2002 spojena s Exekutorským úřadem Zlín, kde jsem působil nejprve jako exekutorský koncipient a následně po složení exekutorské zkoušky jako exekutorský kandidát. Při zprovoznování nového exekutorského úřadu ve městě, kde dosud exekutor chyběl a které je značně vzdáleno od mého dosavadního působiště, se dosud nevyskytly nepřekonatelné překážky, byť onen „sprint“ popsany Mgr. Kubisem v březnových Komorních listech je opravdu náročný.

JUDr. Filip Exner

soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha 7

Narodil jsem se v roce 1980 v Praze a nyní jsem tedy jeden z nejmladších soudních exekutorů v ČR. Právnickou fakultu Univerzity Karlovy jsem absolvoval v roce 2005. Pocházím z „exekutorského prostředí“, neboť od roku 2004 jsem, ještě jako student, začal pracovat v exekutorském úřadu jako administrativní pracovník. Po dostudování jsem nastoupil jako exekutorský koncipient a později na pozici exekutorského kandidáta. Exekuční a další činnost soudního exekutora pro mne tedy není ničím novým.

Při zařizování svého nového úřadu na Praze 7 jsem zatím nenařazil na větší problémy, pouze jsem se utvrdil v tom, že soudní exekutor musí být dnes nejenom právník, ale nejlépe i ekonom a IT technik v jedné osobě. Velmi mne potěšil osobní přístup Komory a vyjádřené sympatie několika služebně starších kolegů. Svůj úřad otvírám v září.

JUDr. Jiří Bulvas

soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha 1

Jmenuji se Jiří Bulvas a do Exekutorského úřadu Praha 1 jsem byl jmenován ministryní spravedlnosti v červnu 2010. V oboru nejsem nováček, nastupuji s několikaletou zkušeností z Exekutorského úřadu v Litoměřicích, kde jsem pracoval jako koncipient a po exekutorské zkoušce pak jako exekutorský kandidát.

Moje pozice bude oproti ostatním aktuálně jmenovaným kolegům trochu odlišná. Nastupuji do uvolněného exekutorského úřadu a budu se muset vypořádat se specifickými otázkami spojenými s převzetím existujících spisů. Oceňuji pomoc, kterou mi v tomto ohledu nabídla Komora. Také spolupráce s mojí předchůdkyní Mgr. Zuzanou Bartošovou a jejím zástupcem Mgr. Josefem Višvaderem je doposud efektivní.

Probíhající exekuční řízení u přebíraných spisů je samozřejmě nutné řešit kvalitně a rychle, proto jsem si jako hlavní prioritu stanovil otevření zcela připraveného úřadu již od zahájení mé exekuční činnosti. I v tomto ohledu mi hodně pomohl přístup Komory. Díky výborně koncipovanému informačnímu e-mailu s kontakty a radami pro nové exekutory bude spuštění úřadu mnohem snadnější. Cením si rovněž komunikace s ostatními nově jmenovanými kolegy především ohledně provozního chodu úřadů. Věřím na důležitost dobrých vzájemných vztahů hned od počátku naší činnosti.

Jak jsem uvedl, měl jsem možnost působit poměrně dlouhou dobu v dobře fungujícím a zavedeném úřadu. Chci své znalosti i praktické zkušenosti zúročit a vytvořit exekutorský úřad, který nejen obstojí v konkurenčním prostředí, ale především pomůže oprávněným domoci se svých práv rychle a efektivně.

Mgr. Pavel Ender

soudní exekutor Exekutorského úřadu Ostrava

Jmenuji se Pavel Ender a je mi 32 let. Dne 29.6.2010 jsem byl jmenován ministryní spravedlnosti ČR soudním exekutorem Exekutorského úřadu v obvodu Okresního soudu Ostrava. Po absolvování Právnické fakulty ZČU v Plzni jsem od roku 2003 působil jako exekutorský koncipient a od roku 2008 jako exekutorský kandidát u Mgr. Jiřího Krále na Exekutorském úřadu Ostrava.

V současné době se plně věnuji zařizování úřadu. Svou činnost hodlám zahájit k 15. září 2010. V souvislosti s tím bych rád ocenil prvotní pomoc, které se nám, nově jmenovaným soudním exekutorům, ze strany Komory dostalo. Mým cílem je vybudovat výkonný, středně velký úřad, který bude efektivně plnit své úkoly a zároveň plně respektovat práva účastníků řízení. Věřím, že má předchozí zkušenost s exekuční činností mi k tomu bude dobrým základem.

Mgr. Jan Šticha

soudní exekutor Exekutorského úřadu Domažlice

Jmenuji se Jan Šticha, je mi 33 let a dnem 30. června 2010 jsem byl jmenován soudním exekutorem Exekutorského úřadu v obvodu Okresního soudu Domažlice. Dosud jsem vykonával advokátní praxi v Plzni jako samostatný advokát.

Úspěch ve výběrovém řízení a své jmenování soudním exekutorem vnímám jako další krok ve své právní kariéře a jako pří-

ležitost k uplatnění svých schopností na trhu právních služeb. Přestože jsem se už setkal s řadou překážek a další očekávám nebo jsou mi zkušenějšími kolegy slibovány, vstupuji do svého nového povolání s chutí a věřím, že mi mé nadšení vydrží. Nicméně je třeba uznat, že rozsah věcí, které bylo a ještě bude třeba zařídit, výrazně překonal mé úvodní očekávání, s nímž jsem do výběrového řízení vstupoval. Naštěstí je možné využít perfektně fungujícího aparátu Exekutorské komory a zkušeností ostatních kolegů. Potřebnou energii pak sbírám ze svého okolí, které mne podporuje a věří mi. Za to všem patří můj velký dík.

Soudního exekutora vnímám jako důležitý článek právního systému, neboť pokud by nebyla zajišťována vykonatelnost pravomocných rozhodnutí, byla by nabourána důvěra v celý právní systém. Osobně doufám, že díky kvalitní práci ve prospěch oprávněných se spravedlivým přístupem k povinným, se mi podaří naplnit heslo, že soudní exekutor sice nikdy nebude povoláním oblíbeným, ale může být povoláním respektovaným. Věřím, že Exekutorský úřad Domažlice bude synonymem kvalitně prováděných exekucí.

Mgr. Kateřina Skoupá

soudní exekutorka Exekutorského úřadu Hodonín

Jmenuji se Kateřina Skoupá a je mi 31 let. Jsem absolventkou Masarykovy university v Brně. Už ve své diplomové práci jsem se věnovala tématu exekucí a odbornou praxi v rámci studia vykonávala v právě vzniklém Exekutorském úřadě Brno-venkov, kam jsem po ukončení studia nastoupila jako koncipient. Po vykonání exekutorské zkoušky jsem zde působila jako exekutorský kandidát a současně zástupce soudního exekutora. Jsem členkou vzdělávací a mediální komise EKČR. Na jaře letošního roku jsem se zúčastnila výběrového řízení a na základě jeho výsledků jsem byla ministryní spravedlnosti jmenována soudním exekutorem dosud neobsazeného exekutorského úřadu v obvodu Okresního soudu v Hodoníně.

V současné době vedu boj na dvou frontách, kdy uzavírám a předávám agendu kandidáta a zároveň činím všechny úkony nezbytné k zahájení činnosti nového úřadu. V tomto směru musím vel-

mi ocenit kolegiální dříve jmenovaných kolegů, kteří se neváhali podílet o své zkušenosti se zahájením činnosti, i spolupráci s kolegy jmenovanými v téže „vlně“, a rovněž práci zaměstnanců Komory v čele s panem tajemníkem.

Mým cílem je vybudování úřadu, který bude prostřednictvím kvalifikovaného týmu profesionálně zajišťovat exekuční a další činnost s důrazem na kvalitu, nikoliv kvantitu, a s využitím moderních technologií tak, aby měli všichni zaměstnanci při naplnění všech zákonných povinností dostatek prostoru pro individuální přístup.

Mgr. Marcela Petrošová

soudní exekutorka Exekutorského úřadu Břeclav

Pocházím se Severní Moravy, kde jsem vystudovala Gymnázium v Novém Jičíně. Poté jsem absolvovala studium na Právnické fakultě MU v Brně, úspěšně zakončenou v roce 2002 promocí.

Mé kroky směřovaly nejprve do advokacie, kdy již při studiu na právnické fakultě jsem pravidelně docházela praktikovat do menší advokátní kanceláře a po získání vysokoškolského diplomu jsem pracovala v pozici advokátní koncipientky v Novém Jičíně. Osobní důvody mne však zavedly zpět do Brna, kde jsem od ledna roku 2004 začala pracovat u soudního exekutora JUDr. Víta Novozámského, Exekutorský úřad Brno-město. Nejprve v pozici exekutorského koncipienta a po složení exekutorské zkoušky v září 2005 v pozici exekutorského kandidáta.

V oblasti exekucí se tak pohybuji nepřetržitě již téměř sedm let a za tuto dobu jsem si osvojila veškerou exekuční i další činnost soudního exekutora, a to jak v kanceláři, tak i „v terénu“, a detailně poznala chod úřadu. Proto jsem neváhala a využila možnosti zúčastnit se výběrového řízení na obsazení exekutorských úřadů, na jehož zdárném konci jsem byla dne 29.06.2010 ministryní spravedlnosti jmenována soudním exekutorem Exekutorského úřadu Břeclav.

V současné době se velmi intenzivně věnuji vyřízení všech záležitostí nezbytných pro řádný výkon exekuční činnosti a taktéž zařizování exekutorského úřadu, jehož otevření plánuji na polo-

vinu září 2010. V začátku mi bude nápomocen pouze komorní počet zaměstnanců, avšak věřím, že s nárůstem nápadu exekučních spisů brzy jejich počet rozšířím. Mým cílem je vybudovat perfektně fungující úřad s kvalitními a stálými zaměstnanci, který bude schopen rychle a profesionálně provádět veškeré úkony exekučního řízení.

Nadále také hodlám působit ve Vzdělávací komisi Exekutorské Komory ČR a podílet se tak na organizaci vzdělávacích akcí pro soudní exekutory a jejich zaměstnance.

V neposlední řadě bych ráda na tomto místě využila příležitosti ocenit přínosný a vstřícný přístup zaměstnanců Exekutorské komory, se kterým se setkám vždy, když se na ně obrátím s prosbou či dotazem, kterých je v souvislosti se zřízením nového exekutorského úřadu nemálo.

Současně bych chtěla vyjádřit svou naději, že ostatní kolegové soudní exekutoři přijmou nás nově jmenované kolegiálně a s respektem, byť jsem si vědoma, že navýšení exekutorského stavu o tak hojný počet nových exekutorů dosud naše Komora nepamatuje a teprve budoucnost ukáže, zda se jednalo o krok správným směrem.

Mgr. Jan Krejsta

soudní exekutor Exekutorského úřadu Brno-město

Moje dosavadní profesní kariéra byla spojena s advokací. V roce 1998 jsem absolvoval právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. Poté jsem začal pracovat jako advokátní koncipient v brněnské advokátní kanceláři, ve které jsem od poloviny svých studií působil jako praktikant. Po složení advokátních zkoušek jsem se stal partnerem téže kanceláře a působil v ní až do začátku roku 2008, kdy jsme s dlouholetým kolegou založili v Brně vlastní advokátní kancelář Krejsta & Táborský, která se úspěšně zabývá zejména obchodním a konkursním právem a samozřejmě i exekučním vymáháním pohledávek.

Profese soudního exekutora podle mého přesvědčení obsahuje několik prvků, pro které je tato práce pro mě atraktivní. Zahr-

nuje jak prvek nezávislosti, kterou znám z práce advokáta, tak prvek rozhodovací pravomoci a zodpovědnosti soudce, tak také prvek manažerské činnosti, kterou jsem zažil při práci konkursního správce. Všechny dohromady tvoří natolik zajímavý celek, že jsem se rozhodl zúčastnit se výběrového řízení na obsazení nového exekutorského úřadu Brno-město, které pro mě vyvrcholilo dne 30.6.2010 jmenováním soudním exekutorem.

Činnost exekutorského úřadu hodlám zahájit do poloviny září tohoto roku. Při výběru zaměstnanců jsem věnoval velkou pozornost tomu, abych získal spolupracovníky, kteří mají praktickou zkušenosts činností exekutorského úřadu. Věřím, že znalost advokátního prostředí bude pro mě výhodou při obstarávání přísunu práce pro exekutorský úřad, který je pochopitelně nezbytný pro zajištění jeho fungování. Rád bych vytvořil středně velký exekutorský úřad, který bude představovat rychlou a efektivní instituci pro oprávněné a instituci racionálně šetrnou pro povinné. Pokud bych se chtěl, soudě podle mých dosavadních zkušeností s činností exekutorských úřadů, něčeho vyvarovat, pak především komunikačních obtíží mezi exekutorským úřadem na straně jedné a účastníky řízení na straně druhé.

Rád bych využil příležitosti a poděkoval touto cestou všem, kteří se podíleli na přípravě materiálů o základních povinnostech a některých praktických záležitostech spojených se zahájením činnosti exekutorského úřadu, které jsem obdržel od Exekutorské komory, které mi znatelně usnadnily přípravu pro zahájení činnosti úřadu. Musím také ocenit rychlou, operativní pomoc a podporu ze strany pracovníků Exekutorské komory. Také díky jejich pomoci jsem zatím nenarazil na vážný problém při přípravě činnosti exekutorského úřadu.

Mgr. Hynek Sekyrka

soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha 1

Jmenuji se Mgr. Hynek Sekyrka a narodil jsem se v roce 1967 v Praze. Exekutorem jsem byl jmenován ministryní spravedlnosti

ČR, a to dne 23.6.2010 na místo neobsazeného Exekutorského úřadu v obvodu Obvodního soudu pro Prahu 1.

K mé osobě ve stručnosti uvádím, že po absolvování pražského gymnázia Jana Keplera jsem následně ukončil studia na Právnické fakultě University Karlovy. Po skončení studií jsem první právní praxi nasbíral ještě v rámci výkonu tehdy povinné základní vojenské prezenční služby. Když jsem tehdy splnil tuto svoji povinnost v zásadě dokončující řádná studia na PFUK, nastoupil jsem v r. 1991 jako koncipient do advokátní kanceláře, kdy advokacii jsem po složení advokátní zkoušky nepřetržitě provozoval jako samostatný advokát až do svého jmenování exekutorem.

K zahájení činnosti soudního exekutora využiji umožněnou zákonem lhůtu, kdy stávající čas využívám k materiálnímu vybavení úřadu. Má představa je vytvořit úřad o střední velikosti, který bude schopen průběžně dodržovat a sledovat nabízenou kvalitu služeb oprávněným, naléhajících především na efektivnost a rychlost při vymáhání jejich pohledávek.

Vedle odpovídajícího personálního obsazení se budu při vytvoření nového úřadu, zejména při vpravení se do nové profese, při plnění uvedeného předsevzetí orientovat zejména na maximální využití elektronizace úkonů. Cílem mého úřadu tak bude efektivita v zákonném využívání nástrojů exekutora k dosažení cílů oprávněných při zachování korektnosti ve vztahu k povinným.

Závěrem bych osobně uvedl, že mne velmi příjemně překvapila činnost Komory, kdy jsem za své krátké působení v exekutorském stavu nemohl přehlédnout výraznou pozitivní interakci jak ve směru k novým exekutorům, tak i mezi exekutorskou obcí navzájem.

Mgr. Martina Tetzeliová

soudní exekutorka Exekutorského úřadu Plzeň-jih

Narodila jsem se v roce 1968 v Plzni. Po absolvování studií na Právnické fakultě Západočeské university v Plzni jsem nastoupila

jako advokátní koncipientka do advokátní kanceláře, kde jsem působila posléze jako samostatná advokátka do června letošního roku. Moje advokátní činnost byla zejména zaměřena na občanské, obchodní a rodinné právo.

V červnu jsem byla jmenována soudním exekutorem do Exekutorského úřadu Plzeň-jih. Úřad jsem otevřela dne 1. září 2010. Dvuměsíční přípravy s otevřením úřadu byly velmi náročné. Nejobtížnější pro mne bylo zajistit personální obsazení úřadu, kdy jsem hledala personál, který má již zkušenosti s exekuční činností. V ostatních záležitostech mi byla velmi nápomocná Exekutorská komora, zástupce zastupovaného exekutora a v nemalé míře moji kolegové, nově jmenovaní exekutoři v červnu tohoto roku. Velmi pozitivně pociťuji kolegiální a vzájemnou ochotu pomoci si mezi námi nově jmenovanými exekutory. Budu ráda, když nám tato kolegiální vydrží i v dalším období. V současné době jsem na počátku celého exekučního řízení.

Při výkonu soudního exekutora mám v úmyslu využít svých odborných znalostí a zkušeností, které si přináším z advokacie. Chci být součástí systému, který v souladu se zákonem vymáhá pohledávky věřitelů vůči dlužníkům a v tomto procesu vykonávat platné právo. Při své dosavadní činnosti advokáta jsem se setkala jak s činností exekutorů, kteří mně budou vzorem, tak bohužel i s činností exekutorů, kteří byly pro mne rovněž motivem pro to, abych se pokusila vykonávat exekutorskou činnost co nejlépe a mezi odbornou a laickou veřejností byla činnost exekutorů očištěna.

Moje představa o fungování exekutorského úřadu je taková, aby oprávněný měl vždy správné informace o své pohledávce, která by mu měla být co nejrychleji uhrazena popř. splněna a současně povinný, aby znal svá práva a povinnosti.

Mgr. Predrag Kohoutek

soudní exekutor Exekutorského úřadu Tábor

Narodil jsem se v roce 1977 a pocházím z jihočeské Bechyně. Vystudoval jsem Gymnázium Pierra de Coubertina v Táboře a ná-

sledně Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Při studiu na právnické fakultě jsem 5 let pracoval v advokátní kanceláři, následně od samého počátku činnosti soudních exekutorů až do svého jmenování jsem pracoval u soudního exekutora Mgr. Jiřího Nevřely, a to nejprve jako vykonavatel, od roku 2003 jako exekutorský koncipient a od roku 2007 jako exekutorský kandidát a zástupce soudního exekutora. Kancelář svého úřadu budu otevírat v průběhu září v Bechyni.

Mgr. David Vybíral

soudní exekutor Exekutorský úřad Praha 6

Narodil jsem se 25.01.1979 v Praze. Po absolvování gymnázia v Praze jsem v roce 2004 dokončil studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Po studiích na této fakultě jsem pracoval jako advokátní koncipient. Po potřebné povinné praxi jsem následně vykonal advokátní zkoušku.

V roce 2010 jsem se přihlásil do výběrového řízení na obsazení Exekutorského úřadu v obvodu Obvodního soudu pro Prahu 6. Na základě úspěchu v tomto řízení jsem byl jmenován soudním exekutorem v tomto obvodu. Zahájit činnost plánuji v průběhu měsíce září 2010, a protože výkon funkce soudního exekutora vidím především jako službu společenským hodnotám být garantem výkonu práva, očekávám od svého nového oboru i nový úhel pohledu na právo jako takové.

Závěrem mi dovoluji zde na stránkách Komorních listů vyjádřit potěšení, že jsem se stal členem Exekutorské komory a popřát všem svým kolegům mnoho úspěchů.

Se zbylými kolegy Vás seznámíme v příštím čísle Komorních listů.

-red-

Výměna dat s ČSSZ

zkušenosti po několika měsících spolupráce

David Koncz, soudní exekutor Exekutorského úřadu Cheb, člen Prezidia Exekutorské komory České republiky

Dne 9.4.2010 byl na základě dohody mezi EK ČR a ČSSZ spuštěn ostrý provoz elektronických součinností s ČSSZ. Účelem uzavření této dohody a následného spuštění provozu elektronických součinností bylo umožnit soudním exekutorům přístup k základním údajům o výplatě důchodu povinných a upustit tak od papírového podání či podání prostřednictvím datových schránek tak, jak po tom soudní exekutoři volali. **Po několika měsících fungování je možno konstatovat, že tento základní smysl spuštění e-součinností s ČSSZ byl naplněn, poskytování součinností touto formou je ustálené, běží zcela bezproblémově a odpovědi se dostávají soudním exekutorům obratem.**

I přesto je většina dotazů na ČSSZ i nadále činěna v papírové podobě či prostřednictvím datových schránek. Ze statistických údajů poskytnutých ČSSZ a EK ČR vyplývá, že z celkového počtu 147 soudních exekutorů jich 94 požádalo o přístupové údaje a zaregistrovalo se na Portál veřejných služeb (PVS), přes který jsou e-součinnosti poskytovány. Z registrovaných soudních exekutorů pak pouze 69 učinilo alespoň jeden dotaz prostřednictvím portálu.

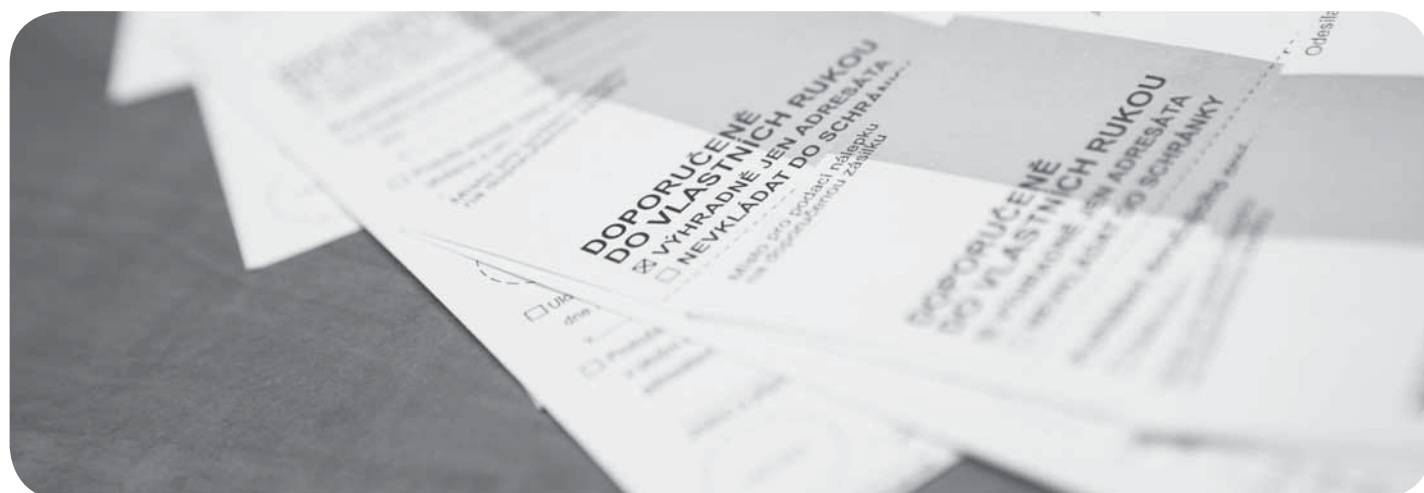
Důvodů proč zhruba polovina soudních exekutorů nevyužívá ke zjišťování informací o důchodu povinných elektronické dotazy je zřejmě několik. Na straně soudních exekutorů je nutno konstatovat, že se v mnohých případech nedostaly potřebné informace k zaměstnancům či externím pracovníkům pověřeným zprovozněním elektronické výměny dat, vznikaly potíže s registrací na PVS s ohledem na relativně složitý postup, případně se projevoval problém s omezeným počtem osob oprávněných registrovat se

v rámci jednoho úřadu na PVS. Na straně ČSSZ se jako bolestivá ukázala absence informací o předbíhajících exekucích na důchodu povinného, či základních informací o nemocenské.

Na základě jednání mezi ČSSZ a zástupci EK ČR bylo dohodnuto, že ČSSZ zvýší počet oprávněných osob, které se mohou v rámci jednotlivých úřadů na PVS registrovat a zpřístupní v e-podobě dotazu informace o nemocenské povinného. Bohužel však není možno ze strany ČSSZ poskytovat v této podobě informace o předbíhajících exekucích, neboť tyto nejsou evidovány v systému, nýbrž samostatně. V současné době byly tajemníkovi EK ČR předány i odkazy na technické specifikace, které umožňují dodavatelům spisových služeb soudních exekutorů automatizovat dotazy na PVS začleněním do jejich spisových služeb, a to bez nutnosti využití formuláře. **Veškeré potřebné technické informace a soubory ke stažení se v nejbližší době objeví i v nově vznikající sekci na www.ekcr.cz.**

Za situace, kdy e-součinnosti prováděné s ČSSZ prostřednictvím PVS fungují, je třeba vyzvat všechny kolegy, aby **dotazy na základní informace o důchodu povinného činili výhradně touto formou a pouze doplňující dotazy na předbíhající exekuce apod. činili v listinné podobě či prostřednictvím datových schránek.** Rozhodně by se neměly objevovat zdublované dotazy na důchod povinných, tzn. dotazy na jednoho povinného od jednoho soudního exekutora, jak v podobě e-součinností, tak v listinné podobě, jak se bohužel v některých případech děje.

V daném případě je elektronizace komunikace jistě přínosem.

Dědečku, ti nejsou naši...

(zamyšlení nad současnou koncepcí výběru nových soudních exekutorů z pohledu člena výběrové komise)

JUDr. Arnošt Hofman, soudní exekutor Exekutorského úřadu Pardubice, člen Prezidia Exekutorské komory České republiky

„Dědečku, ti nejsou naši...“, takhle slova ze Svěrákova filmu Na samotě u lesa mi vytanula na mysl na zasedání Prezidia EKČR, dne 29.7.2010, na které byli pozváni všichni noví exekutoři „vzeší“ z „druhého kola“ výběrového řízení poté, co neposlušní exekutoři byli sankční novelou potrestáni mimo jiné odnětím práva vybírat si své nové kolegy.

Jsou naši nebo nejsou? Tuhle otázku nakonec ve své úvodní promluvě zodpověděla prezidentka Komory. Jsou, anebo ti, co ještě nejsou, brzy budou. Ostatně jim, ani nám služebně starším, nic jiného nezbyvá, chceme-li exekutorský stav zachovat či dokonce upevnit jako jednotnou a životaschopnou profesní organizaci. Tím spíše nutí vše, co se kolem onoho kocourkovského výběru (není to nářžka na to, že dále vzpomínané „vyrozumění o výsledku výběrového řízení“ je podepsáno panem doktorem Kocourkem) dělo, k zamyšlení. Nelze také jinak, než se vrátit i k oné sankční novele a co se výběrového řízení týče, si položit jednu jedinou jednoslabičnou otázku: **proč?**

1) V pravidlech námi konaného řízení, ani v jejich praktické realizaci, nebyla za celou dobu trvání zjištěna jediná sebemenší závada; pokud o takové nevím, budiž mi prominuto.

2) Výběrové řízení konané Komorou bylo přísnější a snad i objektivnější. To ostatně koresponduje s přísností exekutorských zkoušek a leccos napovídají i osobnostní i profesní a pracovní profily uchazečů, kteří se stali exekutory v letech 2002 – 2009.

3) Nelze nám vytýkat ani to, že jsme se bránili rozšíření našich počtů na oněch stanovených 180 exekutorů v republice. Bývalé i současné Prezidium s **postupným a uvážlivým** doplněním počtů počítalo a když jsme pod zjevným nátlakem připravili konkrétní a reálný plán obsazování dalších úřadů, byl odmítnut a nahrazen plánem ministerským, sestaveným podle hesla „Za masovost, za rekordy“. Výběr se změnil v nábor.

4) Nelze přehlédnout ani hlediska ekonomická, dnes obzvlášť aktuální. Náhrady vyplácené znalcům-psychologům, ani zasedání „náborových“ komisí, nebylo zdarma a nebylo levné – ze státních peněz, tedy z peněz nás všech. Z druhé strany nutno připomenout, že u výběru organizovaného námi bylo účinnou zábranou proti přeměně výběru v nábor nevratné zpoplatnění, které koneckonců mělo blahodárny ekonomický účinek na pokladnu naší malé a tudíž relativně chudé profesní organizace.

5) Odnětím práva výběru jsme se stali jedinou stavovskou organizací obdobného druhu takto „okrojovanou“ a ne nadarmo nás někteří začali – co se rozsahu pravomoci týče - přirovnávat ke Svazu zahrádkářů či chovatelů drobného hospodářského zvířectva.

Leč pokročme od sankční novely dál k její praktické realizaci. Neznám sice pozadí, neznám detaily, ani pohnutky či motivy, ale bylo kolem onoho vzpomínaného náboru ledacos podivného. Ponechám-li stranou onu rychlost (ve vztahu k blížícímu se konci ministerského funkčního období), nemohu nezmínit např. ony podivné psychologické reparáty, zvláštní „skartační“ (nebo jinou?) desetidenní lhůtu a v neposlední řadě i způsob vyrozumívání neúspěšných uchazečů. Podstatnou částí onoho vyrozumívacího dopisu bylo sdělení, kolik paní ministryně jmenovala nových exekutorů, ale jak dopadl konkrétní uchazeč - adresát? Ani čárka. Navíc ono vyrozumění došlo v době, kdy už ona „skartační“ lhůta uplynula a přezkoumání nebylo možné. A to všechno v době, kdy se i ve vztahu k tehdejší ministryni ze všech stran a ve všech pádech skloňovala slova „průhlednost“ či „nepřůhlednost“. A v souvislosti s tím ještě jedna otázka – nemělo by se o takto závažných právech a povinnostech, zakládajících vlastně další životní a profesní cestu uchazečů, rozhodovat ve správním řízení, včetně práva na opravný prostředek? V právním prostředí, jehož garantem je instituce sídlící ve Vyšehradské 16, by odpověď neměla činit potíží.

A tak Vás – pane ministře, ostatní paní a páni političky a politici, paní a páni poslankyně a poslanci, senátorky a senátoři, event. i další pilíře právního státu – snažně za všechny své kolegy prosím. Vraťte nám naše výběrové řízení. A zkusme se společně zamyslet nad tím, zda-li by nebylo racionální, kdyby se ke staronové úpravě výběrového řízení nepřidalo i ustanovení, které by zrychlilo a zjednodušilo výběr kandidátů k doplňování uvolněných (z důvodu úmrtí, odvolání apod.) úřadů. Z poslední doby máme dost důkazů o tom, že právě tyto případy jsou velmi silným zdrojem zmatků a průtahů (které tak rády a důsledně potírají zejména ministerské kontrolní orgány). A protože všichni stárneme, budou přibývat. Trafiky již byly rozděleny a o ten zbytek je Komora připravena s rozmyslem a rozvahou, i s dostatečnou rychlostí se postarat.

Děkujeme.

Zpráva z mezinárodní konference

(Sankt-Petersburg, Ruská Federace)

Ve dnech 6. až 10. července 2010 proběhla v ruském Sankt-Petersburgu (Petrohradě) Mezinárodní vědecká konference na téma „Nucený výkon rozhodnutí soudů a dalších orgánů. Právo-moci úředních osob při realizaci výkonu rozhodnutí“.

Za Exekutorskou komoru ČR se této akce, organizované Ministerstvem spravedlnosti Ruské federace – Federální službou soudních exekutorů Ruské federace ve spolupráci se Státní univerzitou v Sankt-Petersburgu a Právnickou fakultou této univerzity zúčastnil náhradník prezidia a místopředseda zkušební komise EK ČR Vladimír Plášil. Jmenovaný delegát Komory na konferenci vystoupil s referátem „Zajištění efektivní činnosti soudních exekutorů – realita a perspektivy rozvoje v České republice“.

Jedním ze závažných diskusních témat byla otázka zvažování efektivity, případně vhodnosti konstituování profese soudního exekutora jako svobodného právníckého povolání v Ruské Federaci. Výhody privatizace tohoto sektoru státní činnosti podrobně obhajoval jak 1. viceprezident U.I.H.J. Bernard Menuet, tak i delegátky Estonska a Litvy. Za EK ČR shrnul Vladimír Plášil ve svém diskusním příspěvku vývoj činnosti soudních exekutorů od roku 2001 do současnosti, četnost nařízených exekucí a stále existující dvojkolejnost exekučního řízení, spolu s aktuálními problémy vzájemné konkurence exekutorů a úvahami de lege ferenda.

Hostitelská země se jako spoluorganizátor konference slovy ministra spravedlnosti i ředitele Federální exekuční služby RF kategoricky vyjádřila proti jakékoliv, byť sebemenší privatizaci exekuční činnosti v Ruské Federaci. Jako hlavní argumenty byly použity odkazy na rozlohu státu, specifika jednotlivých oblastí (v některých pouhých okresech RF musí soudní exekutor z jednoho konce okresu na druhý letět až 4 hodiny letadlem), bohaté a široké materiální zabezpečení Federální exekuční služby RF. Jedná se o uniformovaný ozbrojený sbor cca 70.000 osob, vysoce profesionálně připravených, hmotně zainteresovaných na výši vymoženého plnění, zabezpečených současně slušným platem státního zaměstnance a dalšími naturálními požitky.

Hodnotným poznatkem z neformálních diskuzí mezi zúčastněnými delegáty konference je zjištění, skutečnost, že jak v Ruské Federaci, tak i v ostatních státech Společenství nezávislých států (dříve SSSR) jsou odpovědné orgány podrobně informovány nejen o pozitivních, ale především negativních, vyplývajících z činnosti soudních exekutorů, vykonávajících tuto profesi jako svobodné právnícké povolání v jednotlivých zemích, kde je institut soukromého soudního exekutora uzákoněn. Zajímavostí je i poznatek, že v Izraeli rovněž existuje doposud nevyřešená dvojkolejnost exekučního řízení a exekuční činnost vykonávají jak státní, tak i soukromí soudní exekutoři.

-red-

Jednání konference proběhlo za aktivní účasti všech přítomných delegátů ze zemí Evropské Unie, Společenství nezávislých států i ostatních zúčastněných zemí

Exekutorské zkoušky na vlastní kůži

Erik Smola,

exekutorský kandidát Exekutorského úřadu Praha 10, Mgr. Richard Bednář

Dne 18.6.2010 jsem kolem půl deváté vstupoval do budovy brněnské právnické fakulty. Na rameni mě tížila má oblíbená sportovní taška naplněná právníckou literaturou. Toho dne jsem měl absolvovat písemnou část exekutorské zkoušky. I v tak stresující chvíli mi vědomí toho, že ona zmíněná taška naplněná několika kilogramy zákoníků a komentářů je to finančně a pro danou chvíli též funkčně nejdůležitější, co mám u sebe, přišlo vpravdě komické.

Po příchodu do auly, do které jsem byl nasměrován šipkami, jsem zasedl do lavice. V těchto se sedělo po jednom, aby se snad zabránilo nejen vysokoškolskému nešvaru, opisování. Následovalo losování zadání (zkoušený si vylosoval číslo a k němu obdržel zalepenou obálku se zadáním). Přesně v devět proběhl projev, kterým byla samotná písemná část zahájena. Projev obsahoval převážně organizační údaje a na závěr přání tolik potřebného štěstí. Při projevu bylo zdůrazněno, že písemná část exekutorské zkoušky a část ústní tvoří jeden celek. Takže zkoušený, kterému by se nepovedlo vypracovat písemnou část ke spokojenosti zkušební komise, mohl tento nedostatek zohojit výkonem při ústní části exekutorské zkoušky.

Písemná část zkoušky oficiálně trvala od 09.00 hodin do 17.00 hodin. Během ní se zkoušený mohl dle libosti vzdálit z místnosti, takže se nabízela možnost pro občerstvení, srovnání myšlenek a jiné aktivity dle libosti zkoušeného. Jak jsem vyzoroval, obálky obsahovaly tři druhy témat: 1. soudní spis výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí (úkolem bylo například napsat usnesení o určení ceny, dražební vyhlášku nebo rozvrhové usnesení), 2. rozhodnutí o vylučovací žalobě, exekutorský zápis a zpracování odpovědi na stížnost Exekutorské komory ČR, 3. u tohoto jsem zachytil pouze napsání trestního příkazu. Písemné části zkoušky se zúčastnilo 12 z původních 16 přihlášených.

Následující týden ve čtvrtek, tedy 24.6.2010, jsem měl v 11.00 hodin stanout před zkušební komisí, před kterou jsem měl absolvovat ústní část exekutorské zkoušky. Neubráním se, abych zde nezmínil, že do sídla Exekutorské komory ČR jsem jel s plánem dorazit klidně i půl hodiny před samotným termínem zkoušky. Díky dopravní situaci v Brně můj optimistický plán doznal změny a přeorientoval jsem se na myšlenku, že na předzkoušební koncentraci by vlastně mohla stačit čtvrt hodinka. Tento plán byl po příchodu do Husovy ulice, ve které se měl pod číslem popisným 8 nacházet cíl mé cesty,

změněn na plán jediný: přijít ke zkoušce včas. Důmyslné splnutí vchodu do sídla Komory se zbytkem ulice mě donutilo k zhruba desetiminutové minimalistické domovní prohlídce dvou okolních domů. Nakonec se však zadařilo a v krásných 10.55 jsem usedl v recepci Komory.

Ústní část zkoušky probíhala před tříčlennou zkušební komisí skládající se z předsedy a dvou přísedících. Nejprve proběhla identifikace zkoušeného dle občanského průkazu a následné představení zkušební komise a sdělení, jaké právní obory budou tím kterým členem komise zkoušeny. V mém případě zkoušel trestní a správní právo předseda komise, jeden přísedící právo občanské a obchodní a druhý přísedící exekuční právo, pracovní právo a stavovské předpisy.

Poté předseda komise zhodnotil písemnou část zkoušky a vnesl k jejímu vypracování několik dotazů. Následovalo samotné přezkoušení z jednotlivých právních oborů v okruzích, jak jsem psal výše. Co jsem kvitoval s povděkem bylo konstatování předcházející samotnému zkoušení, že otázky budou kladeny tak, aby souvisely se samotnou činností soudního exekutora, případně postavením exekutorského koncipienta. Zkoušení jednoho z uchazečů trvalo kolem jedné hodiny. Z této pozice mohu říct, že ta jedna hodina času uběhla poměrně rychle.

Vyhlášení výsledků proběhlo chvíli po přezkoušení posledního z nás, tedy několik minut po čtvrté hodině. Na ústní část exekutorské zkoušky se dostavilo všichni ti, kteří se zúčastnili písemné části. Závěrem snad zbývá pouze uvést, že exekutorskou zkoušku úspěšně složilo 8 z celkového počtu 12 účastníků.

Změny v parametrech profesního pojištění

Mgr. David Koncz, člen Prezídia Exekutorské komory ČR

Dne 9.9.2010 seznámila společnost Renomia, a.s., Prezídium Exekutorské komory ČR s výsledky výběrového řízení na pojištění profesní odpovědnosti za škody způsobené jinému v souvislosti s výkonem činnosti soudního exekutora na další pojistný rok.

Osloveno bylo 7 pojišťoven na území ČR a 11 pojišťoven na území SR. Nabídku předložil pouze stávající pojistitel – pojišťovna Slavia. Ostatních 17 pojišťoven, jejichž seznam je k dispozici na sekretariátu EK ČR, nabídku nepředložilo, nejčastěji s poukazem na údajnou vysokou rizikovost.

I přesto se podařilo vyjednat zvýhodněné podmínky pro další pojistné období spočívající v:

- bezplatném zahrnutí pojištění obecné odpovědnosti na

- 1 000 000,- Kč pro všechny soudní exekutory,
- slevě na pojistném 5% pro pojistné období od 1.10.2010,
- přiznané bonifikaci pro další pojistné období až do výše 15%,
- pojištění regresů státu do plné výše pojistné částky,
- možnosti navýšení pojistné částky v průběhu roku,
- plnění pojišťovny až do limitu platného v době příčiny vzniku pojistné události v případě změny limitu pojistného plnění,
- pololetní splatnosti namísto roční bez navýšení pojistného.

V nejbližší době budou všichni soudní exekutoři zahrnutí ve stávající rámcové smlouvě osloveni formou e-mailu společností Renomia, a.s., za účelem provedení možné změny současných parametrů pojištění.

RENOMIA

Komplexní služby v oblasti pojištění

- jsme největší pojišťovací makléř v České republice
- zastupujeme zájmy klienta a hledáme pro něj nejlepší řešení
- disponujeme specialisty ve všech oborech podnikání
- nabízíme velmi výhodné pojištění zaměstnanců
- pojistné události likvidujeme rychle a v plném rozsahu

KOMORNÍ LISTY
září 2010, čtvrté číslo
www.ekcr.cz/komorni-listy

Redakční rada
Mgr. David Hozman
Mgr. Vladimíra Medková
David Petr
Mgr. Erik Smola
Mgr. Pavel Tintěra
JUDr. Jana Tvrdková
Monika Zajícová

adresa redakce
Exekutorská komora České republiky
Komorní listy, Husova 8, 602 00 Brno

tel. kontakt: 545 212 285
fax: 545 212 305
e-mailová adresa:
redakce@exekutorskakomora.cz

sazba a tisk:
PRINTECO s.r.o., Brno

zdarma, náklad 800 ks

MK ČR E 19153
registrace Ministerstva kultury ČR

Komorní listy
produkuje, vydává a distribuuje
Exekutorská komora České republiky

Řešení prodeje cenných papírů z exekucí

CYRRUS
CORPORATE FINANCE

licencovaný obchodník
s cennými papíry

■ **Prodej na kapitálovém trhu**

■ **Veřejné dražby**

■ **Přímé prodeje**

■ **Veřejné soutěže**

www.cyrruscf.cz

Centrála

Veveří 111 (PLATINIUM) / 616 00 Brno
Tel: +420 - 538 705 711
Fax: +420 - 538 705 733
corporate@cyrrus.cz

Pobočka Praha

Anděl Park - vchod B / Radlická 14 / 150 00 Praha 5 - Smíchov
Tel.: +420 - 221 592 361
Fax: +420 - 221 592 366
corporate@cyrrus.cz

PŘÍSPĚJTE NA ÚČET
7202 7202/0300
NEBO POŠLETE SMS VE TVARU:
DMS SOSPOVODNE
NA ČÍSLO 87777

SOS POVODNĚ 2010

POMOZTE S NÁMI OBĚTEM
ZÁPLAV NA SEVERU ČECH

ČLOVĚK V TÍSNI POMÁHÁ

- ZAJISTIT NÁŘADÍ, OCHRANNÉ POMŮCKY A ČISTÍCÍ PROSTŘEDKY NA UKLÍZENÍ POVODŇOVÝCH ŠKOD
- FINANČNÍMI PŘÍSPĚVKY NA OBNOVU POSTIŽENÝCH DOMÁCNOSTÍ A OBJEKTŮ VEŘEJNÉHO ZÁJMU
- POSKYTOVÁNÍM INFORMACÍ O MOŽNOSTECH ŘEŠENÍ SITUACÍ ZPŮSOBENÝCH POVODNÍ
- S PŘÍPRAVOU A REALIZACÍ PREVENTIVNÍCH PROTIPOVODŇOVÝCH OPATŘENÍ

CENA DMS JE 30,- KČ, NA POMOC OBĚTEM POVODNÍ BUDE PŘÍPSÁNO 27 KČ.
VÍCE INFORMACÍ NA WWW.DARCOVSKASMS.CZ

